

દાદાવાણી

જુલાઈ ૨૦૧૨

કિંમત રૂ ૧૦

અદીઠ તપ એ છેલ્લું તપ કહેલું છે. અમે છેલ્લું તપ કર્યા કરીએ. આત્મા ને અનાત્માના - બેના સાંઘા વચ્ચે, ફોરેન ડિપાર્ટમેન્ટ (અનાત્મા) ભણી જાય જ નહીં. હોમ ડિપાર્ટમેન્ટ (આત્મા)માં જ રહે. ત્યાં તપ રાખવાનું, એ અદીઠ તપ.

તંત્રી :

ડિમ્પલ મહેતા

વર્ષ : ૧૭, અંક : ૧૧

સળંગ અંક : ૨૦૩

જુલાઈ ૨૦૧૨

સંપર્ક સૂત્ર :

અડાલજ ત્રિમંદિર,

સીમંધર સીટી,

અમદાવાદ-કલોલ હાઈવે,

મુ.પો.: અડાલજ-૩૮૨૪૨૧

જિ.ગાંધીનગર, ગુજરાત.

ફોન : (૦૭૯) ૩૮૮૩૦૧૦૦

email : dadavani@dadabhagwan.org

www.dadabhagwan.org

Printed & Published by

Dimple Mehta on behalf of
Mahavideh Foundation

5, Mamtapark Society,
Bh. Navgujarat College,
Usmanpura, Ahmedabad-14.

Owned by

Mahavideh Foundation
5, Mamtapark Society,
Bh. Navgujarat College,
Usmanpura, Ahmedabad-14.

Printed at
Amba Offset

Basement, Parshvanath
Chambers, Nr.RBI,
Usmanpura, Ahmedabad-14.

Published at
Mahavideh Foundation

5, Mamtapark Society,
Bh. Navgujarat College,
Usmanpura, Ahmedabad-14.

Editor : Dimple Mehta

લવાજમ (ગુજરાતી)

૧૫ વર્ષ

ભારત : ૬૦૦ રૂપિયા

યુ.એસ.એ. : ૧૫૦ ડોલર

યુ.કે. : ૧૦૦ પાઉન્ડ

વાર્ષિક સભ્ય

ભારત : ૭૫ રૂપિયા

યુ.એસ.એ. : ૧૫ ડોલર

યુ.કે. : ૧૦ પાઉન્ડ

D.D. / M.O. 'મહાવિદેહ
ફાઉન્ડેશન'ના નામે મોકલવો.

દાદાવાણી

જ્ઞાતી પુરુષતા અંતર તપ

સંપાદકીય

શાસ્ત્રોમાં આપણને એ વાતનો ઉલ્લેખ જોવા મળે છે કે દરેક જ્ઞાનીઓ, વીતરાગો અને તીર્થકર ભગવંતોના જીવનમાં તપનો પાયો સિદ્ધ કરીને આત્માનુભવની ઉચ્ચતમ શ્રેણીઓને પામીને જીવન સાર્થક કર્યું હોય. તેઓને આયુષ્યકર્મ પૂરું થાય ત્યાં સુધી ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારે કર્મફળ ઉદયમાં આવતા જ હતા, પછી તે સુખ હોય કે દુઃખ, શાતા હોય કે અશાતા હોય, પુદ્ગલ પરિણામ હોય કે પછી બાહ્ય પરિણામોના આધારે હોય પણ તે સર્વ વેદનીયમાં પોતે આત્મારૂપે દેહથી ભિન્નપણે વર્તે અને કર્મફળના ઉદયમાં લગીરેય ભળે નહીં. તેઓ ફક્ત વેદનીયને જાણ્યા કરે પણ વેદનીયની અસર બિલકુલ ના થાય. કેવી અદ્ભુત દશા કહેવાય એ!

જ્ઞાનીઓના તપ એ લૌકિક તપથી ભિન્ન હોય. એ તપ કેવું ? તેનું વર્ણન કરતા પરમ પૂજ્ય દાદા ભગવાન (દાદાશ્રી) કહે છે કે અમારે આ લૌકિક કે બાહ્ય તપ બિલકુલેય ના હોય પણ અમારે નિરંતર અંતર તપ હોય. અમારું તપ કોઈ દુઃખમાંય પરિણામ ના પામે કે કોઈ સુખ પરિણામ ના પામવા દે અને પરિણામ ના પામે. એટલે કોઈ વસ્તુ અસર ના કરે. જગતની બધી જ પૌદ્ગલિક વસ્તુથી છેટા રહીએ. સ્વાદમાંય પરિણામ ના પામે કે દુઃખ વેદનામાંય પરિણામ ના પામે. પણ એને અમે માત્ર જાણીએ. એટલે કે નિરંતર સ્વપરિણામમાં જ વર્તે. પુદ્ગલ પરિણામ કે પુદ્ગલ પરિણામમાં ક્યારેય તન્મયાકાર ના થાય, કેવળ જ્ઞાતા-દ્રષ્ટાપણે વર્તે અને એ મોક્ષ પ્રાપ્તિ માટેનું સાચું તપ છે. ગમે તેવા સંજોગોમાં પોતાના સ્વરૂપનું ભાન ખસે નહીં તેવું સાચું તપ, સૂક્ષ્મ તપ, છેલ્લું તપ કહેવાય.

જ્ઞાનીઓને અહંકાર ના હોય એટલે એ સુખ-દુઃખના ભોક્તા ના થાય. એમને તો આત્માનું સ્પષ્ટ વેદન થયું હોય એટલે વેદનીયને વેદે નહીં, પણ જાણે માત્ર. પોતે નિરંતર જ્ઞાયક પદમાં જ હોય. જ્ઞાતા-જ્ઞેય વચ્ચે જાગૃત રહે એ જ તપ. જ્ઞાતા, જ્ઞેય ના થઈ જાય એ જ્ઞાનીઓનું અદીઠ તપ. એટલે એમને કોઈ પણ સંજોગોમાં આત્માનું સુખ આવચાય નહીં.

તપ ક્યાં સુધી હોય તો કહે, કેવળજ્ઞાન થતાં સુધી. પછી તપનો પાયો પૂરો થાય છે. કેવળજ્ઞાન થયા પછી એબ્સોલ્યૂટ થઈ ગયું. એબ્સોલ્યૂટને કશું અડે નહીં. કેવળજ્ઞાન થયા પછી કેવળી-તીર્થકરોને ભોગાવલી કર્મ હોય પણ તે અસર ના કરે. પોતે વેદે નહીં પણ કેવળ જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા ને પરમાનંદી હોય.

પ્રસ્તુત સંકલનમાં દાદાશ્રીના જીવનના વિવિધ પ્રસંગોમાં, વિવિધ સંજોગોમાં તેઓ તપ તપીને કઈ રીતે વેદનીયથી મુક્ત રહ્યા તેમજ તે વખતે પોતે કઈ પરિણામોમાં વર્તતા હતા, તે આપણને જાણવા મળે છે. તેઓની વીતરાગ દશા અને વીતરાગ દશાના પરિણામ વિશે સૈદ્ધાંતિક સમજણ પ્રાપ્ત થાય છે અને તેના આધારે જ્ઞાતી પુરુષ જ્ઞાન અનુભવની કેવી ઉચ્ચતમ શ્રેણી પ્રાપ્ત કરી શકે છે એ દૃષ્ટિગોચર થાય છે.

જ્યારે-ત્યારે આપણે પણ અંતર તપ કરીને એવી દશા સુધી પહોંચ્યા વગર છૂટકો નથી ને તો જ જગથી છૂટાશે અને મોક્ષ પ્રાપ્ત થશે ! પ્રસ્તુત સંકલનનો પૂર્ણ દશા પ્રાપ્ત કરવાના ઘ્યેયથી જો આપણે અભ્યાસ કરીશું તો આપણને પણ જીવનના વિવિધ તબક્કામાં તપનો પુરુષાર્થ આદરી જ્ઞાન-અનુભવની શ્રેણીઓ સર કરવામાં જરૂરથી ખૂબ જ ઉપયોગી નિવડશે.

જય સચ્ચિદાનંદ

જ્ઞાની પુરુષના અંતર તપ

જ્ઞાનીઓએ નવાજ્યાં ઊણોદરી તપ

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, આપે વ્રત, નિયમ, ઉપવાસ કરેલા ?

દાદાશ્રી : અમે આખીય જિંદગીમાં તપ જ નથી કર્યું. આવી પહેલા તપ અમે કર્યા છે. અમારે સમ ખાવા પૂરતોય ઉપવાસ નથી થયો. હા, આખી જિંદગી કાયમ ઊણોદરી તપ કરેલું. બેઉ ટાઈમ જરૂરિયાત કરતાં ઓછું જ ખાવાનું, કાયમને માટે ! ઊણું જ ખાવાનું, એટલે મહીં જાગૃતિ નિરંતર રહે. આ અમારી શોધખોળ છે. નિરંતર ઊણોદરી એ કાયમ ઉપવાસ જેવું છે.

ભગવાને ઊણોદરી તપ કેવું સરસ બતાવ્યું છે ! બે ભાગ ખોરાક, એક ભાગ પાણીનો ને એક ભાગ હવાનો. એવું ચાર ભાગ પાડીને જમી લેવું. રોજ ચાર રોટલી ખાતા હોય તો પછી બે કરી નાખે, એનું નામ ઊણોદરી તપ કહેવાય. (જ્ઞાન થતાં પહેલા અમે) ચોવિચાર, ઉકાળેલું પાણી, કંદમૂળ બંધ વગેરે ખૂબ જ 'સ્ટ્રિક્ટલી' (ચુસ્તપણે) કરેલા.

પ્રશ્નકર્તા : આ ઊણોદરી કરીએ છીએ, તો જમી લીધા પછી બે-ત્રણ કલાકમાં મહીં ખાવાની ઈચ્છા થયા કરે છે. પછી એવું થાય અંદર કશુંક નાખીએ, જે મળે એ.

દાદાશ્રી : તે એકલો પડે કે ફાકો મારે પછી. એ જ જોવાનું છે ને (!) અહીં ગમે તેટલું પડ્યું હોય તોય પણ એકલો પડે તોય અડે નહીં, એવું હોવું જોઈએ. ટાઈમ જ ખાવાનું, એ સિવાય બીજું કંઈ પણ વચ્ચે અડવાનું ના હોય. ટાઈમ વગર જે ખાય છે, એનો અર્થ જ નહીં ને ! એ બધું મિનીંગલેસ છે. એનાથી તો જીભ પણ બહેલાય, પછી શું રહ્યું ? નાદારી નીકળે. અમારે તો બધી વસ્તુ આમ પડી હોય તો પણ અમે અડીએ નહીં, કશું ના અડીએ.

મનના સમાધાન માટે તપ

હું વડોદરામાં બહાર નીકળું તો મારું સર્કલ એવું

તે કોઈ જગ્યાએ કહેશે કે આજ તો ના જમવા જ બેસી જાવ. આજ આ એકદમ જ નવી જાતની કેરી લાવ્યા છીએ, તમે બેસી જાવ. તે પેલો મંડે એટલે પછી એને 'ના' ના કહું. ત્યાં એક પૂરી ને આટલો રસ. હું કહું, 'તબિયત બરાબર નથી.' તે ત્યાં આટલા પ્રમાણમાં લઉં. પછી બીજી જગ્યાએ ઓળખાણવાળો હોય, ત્યાં ગયો તો કહેશે, આજ તો તમે જમીને જાવ, પણ પહેલેથી હું લઉં આટલું જ. હું જાણું કે આપણે આ તો બધા ખેલ છે. એ પાછું બીજી જગ્યાએ આટલું લઉં અને પછી ઘેર આવે ત્યારે બાની જોડે જમવાનું જ. નહીં તો, બા જમ્યા વગર બેસી જ રહ્યા હોય ! એટલે ઘણાં વખત ત્રણ વખત જમવું પડતું મારે, પણ એના મનનું અસમાધાન ના થાય એટલા માટે જમતો હતો. સહેજેય મનને એ ન થાય.

તપ તપ્યા મહીંલા બધા

અમે ઉપવાસ કરીને પેટ ના બાળીએ. મહીં છે તપ એ જ કરવા દેને ! વળી પાછું પેટ બાળીને શું કામ છે તે ? અહીં સૂઈ જઈએ રાત્રે, ત્યારે જે તપ આવે, એ જ તપવાના બધા, એ ઓછા છે કંઈ ?

પ્રશ્નકર્તા : એ શું આવે ? એ કયા આવે ?

દાદાશ્રી : બહુ જાતના તપ આવે. ઊંધરસ આવે તો ઊંધ ના આવે. ફલાણું થાય (પ્રતિકૂળ સંજોગો આવે) તો ધોળે દહાડેય ઊંધ ના આવે.

પ્રશ્નકર્તા : એમાં કેવી રીતે તપ કરો ?

દાદાશ્રી : બસ, એ પાછા આપણા જ્ઞાનમાં રહીએ, જે છે તે. 'કશું બન્યું જ નથી' એવું ! તમે બધા નિદ્વિધ્યાસનમાં રહો, અમે જ્ઞાનમાં રહીએ.

પ્રશ્નકર્તા : જ્ઞાનમાં એટલે કેવી રીતે ?

દાદાશ્રી : અમારું જ્ઞાન જુદું હોય ને તમારું જ્ઞાન જુદું હોય. અમારું છે તે સ્પષ્ટ વેદન હોય. એટલે નિરાલંબ હોય. તમારું અસ્પષ્ટ વેદન હોય એટલે તમારું

અવલંબનવાળું હોય, શબ્દનું અવલંબન કે 'શુદ્ધાત્મા છું' અને અમારું જુદું, એની ક્યાં વાત થાય ?

અનુભવ દશા ત્યાં તપ શું ?

પ્રશ્નકર્તા : સ્પષ્ટ વેદન ને અસ્પષ્ટ વેદન એ જરા સ્પષ્ટ રીતે સમજાવો.

દાદાશ્રી : આ તમે પગે અડ્યા છો, તે મને પગે અડેલા દેખાય એ સ્પષ્ટ. અને પેલાને (દૂરથી) મનમાં એમ રહે કે, 'શું થયું હશે આ ? કોણ અડતું હશે ?' આ અસ્પષ્ટ. એ તો તમને આપેલું છેને ? એ કંઈ તમારું કમાયેલું છે ? ધીમે ધીમે કમાણી ભેગી કરવાની છે. જાતે કમાયેલા નહીંને ! જાતે કમાયેલો હોય, તેને છે તે પ્રાપ્ત તપ ભોગવતાં આવડે. કારણ કે એ રસ્તેસર આવ્યો હોય. અમે રસ્તેસર ગયેલા.

આ કાગળ આવ્યો છેને, દાદા તમને ગોળીએ મારીશ. તો અમને કેવું તપ કરવું પડે ?

પ્રશ્નકર્તા : પણ આવી જાતનો કાગળ આ પહેલો આવ્યો છે !

દાદાશ્રી : હા, પહેલો આવ્યો. ઈનામ છેને, આ તો કો'ક ફેરો ઈનામ આવું મળે.

પ્રશ્નકર્તા : આ ઈનામ મળ્યું, તપ આવ્યું, આ બધા શબ્દો જ એટલા બધા સરસ હોય છેને, 'આ ઈનામ મળ્યું' એવું પેલું હાજર થાયને, તો પેલો પ્રોબ્લેમ જ ના રહે, સમાધાન રહે !

દાદાશ્રી : આવું તો અમે ખોળીએ પણ કોઈ કહે જ નહીંને ! અમે કહીએ કે અમે કોઈને દસ હજાર આપીએ તોય ના કહે. કહેશે, 'મારી શી દશા થાય ?' રૂપિયા આપીએ તોય કામ કરે નહીં. એવું આ એમને એમ કરે છે, તો ઈનામ કહેવાયને ? અમારે આમ અનુભવ દશાને, તેથી તપેય ના કરવું પડે.

જ્ઞાનીને નિરંતર અંતર તપ

પ્રશ્નકર્તા : તો તપ ના હોય એવી દશામાં કેવું હોય ?

દાદાશ્રી : એ વીતરાગ દશા, સંપૂર્ણ તીર્થંકર ભગવાન ! અમને અમુક બાબતમાં તપ હોય, અમારે આવું નાની નાની બાબતમાં, અમને ગાળો ભાડે કે એવું તેવું થાય તો અમને તપ ના હોય.

અમારેય અદીઠ તપ કરવું પડે, અમારે અમારા પ્રમાણમાં કરવું પડે. ઠેઠ સુધી અદીઠ તપ કરવાનું છે, મન ચિડાય, બુદ્ધિ ચિડાય તોય પણ આપણે જોયા જ કરવાનું. એ તે ઘડીએ અમારું તપ થાય.

પ્રશ્નકર્તા : આપ એવું કહો છોને, અમારે (દાદાને) નિરંતર અંતર તપ હોય.

દાદાશ્રી : હોય જ અમારે. અમારે નિરંતર તપ હોય. અમારું તપ કોઈ દુઃખમાંય પરિણામ ના પામે, સ્વાદમાંય પરિણામ ના પામવા દે, કોઈ સુખ પરિણામ ના પામવા દે એવું હોય. અમારું તપ ખૂબ સૂક્ષ્મમાં હોય.

પ્રશ્નકર્તા : પરિણામ ના પામે એટલે શું ?

દાદાશ્રી : વસ્તુ અમને અસર ન કરે. આ જગતની બધી વસ્તુઓ જે છે, અમે ત્યાં આગળ એ વસ્તુઓથી છેટા જ રહીએ. સ્વાદમાંય ના પરિણામ પામીએ, દુઃખ વેદનામાંય પરિણામ ના પામીએ. દાંત દુખવાની વેદના થતી હોય, તે વેદનામાં પરિણામ ના પામીએ. એને અમે જાણીએ.

પ્રશ્નકર્તા : તમને કેવી બાબતનું તપ હોય, દાદા ?

દાદાશ્રી : હવે એ બનતાં સુધી હોતું નથી, કો'ક વખત હોય, પણ અમારે ચાર ડિગ્રી બાકી છે એટલું કરવું પડે. કો'ક વખત આવે, નહીં તો આવે નહીંને ! અમારે આવું તેવું, કંઈક ફસાયા હોય પ્લેનમાં-બ્લેનમાં ! આ પ્લેનમાં ટાઢ, ઠંડી વાય, અકળામણ થાય, પગ અકળાઈ જાય, તે વખતે તપ કરવું પડે ને ?

શરીરથી અનુભેરેબલ (અસહ્ય) હોય ત્યાં તપ કરવું પડે. એ તો દાઢ દુખે તેને ખબર પડે, નહીં ?

પ્રશ્નકર્તા : અનુભેરેબલ પેઈન (અસહ્ય દુખાવા)ને બેરેબલ (સહ્ય) કરીએ એ તપ જ છેને ?

દાદાશ્રી : એ તપ કહેવાય. બૂમાબૂમ ના કરે, કકળાટ ના માંડે પણ શરીરને પેલું થયા કરે, તેમાં ડખલ ના હોવી જોઈએ આપણી.

તપ એટલે શું ? ગમે તેવા સંજોગોમાં, હાથ કાપતો હોય તો પણ પોતાના સ્વરૂપનું ભાન ખસે નહીં તે તપ. તે ઘડીએ હૃદય તપી જાય, તો પણ તે ઘડીએ તપ તપવું.

મોક્ષનો યોથો પાયો એ તપ

જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને તપ. ‘હું શુદ્ધાત્મા છું’ એ દર્શન, એ છે તે પોતાની શ્રદ્ધામાં છે. એ બે (‘હું’ અને ‘ચંદુ*’) એકાકાર થાય એટલે આમાં ભેગું નહીં થવું, એનું નામ ચારિત્ર અને ભેગું ના થવામાં જે કષ્ટ પડે તે ઘડીએ જે તપ કરવું પડે, એનું નામ તપ કહેવાય.

યોથો પાયો એ તપ કહ્યો. ત્યારે એ લોકો એવું સમજ્યા કે તપ તે આ બહારથી લઈ બેઠા એ. બહાર દેખાય છે એ તપ છે તે મોક્ષમાં કામમાં જ નહીં લાગે. આ બહાર જેટલા તપ દેખાય છે, આપણે સમજીએ કે મહારાજ તપમાં બેઠા છે. પણ આવું તપ નહીં. એ બધા એનું ફળ પુણ્ય આવશે અને (મોક્ષે જવા) અંતર તપ જોઈએ, અદીઠ તપ.

અદીઠ તપ મારામાં દેખાય નહીં. પણ આમ, તપ અંદર ચાલ્યા જ કરતું હોય. હવે તપ શેનું કરવાનું ? પ્રકૃતિને ના ગમતું હોય અને ચંદુભાઈ બોલે. પ્રકૃતિને ના ગમતું હોય તોય તમે મહીં અંદર હૃદય તપે તોય તમે શાંતભાવે એનું નિવારણ કરો એ તપ.

જ્ઞાનીના તપ સૂક્ષ્મતર તપ

તમને સમજાય છે આ વાત? મારી વાત બહુ ઝીણી વાત છે. તપ જ નહીં કર્યું મેં, મારી જિંદગીમાં કશું તપ જ કર્યું નથી. આવી પડ્યું ને એ જ તપ કર્યું છે. તમે અત્યારે ટૈડકાવો તો અમારું તપ હોય.

દેખાળો મારો તે ઘડીએ અમારું તપ હોય. અને એ જ તપ હું તમને દેખાડું છું. નો એટેક. માનસિક એટેક નહીં, વાણીનો એટેક નહીં, દેહનો એટેક નહીં.

મને આ જગતની કોઈ ચીજ ખપતી નથી, કોઈ ચીજ મારે જરૂર નથી. અને કોઈ ચીજની મને ભીખ નથી. એટલે લોકોનાં મનમાં જાણે કે દાદા શુંયે છે તે કેટલું તપ કરતાં હશે અંદર ? અમને તપ જ ના હોય એવું અમને આનંદ હોય તે ખરી પડે ઊલટું. આ તો બોજારૂપ લાગે, જેનો તમને મોહ છે એ અમને બોજારૂપ લાગે. અને તમને છે તે આનંદ હોય. એમાં જગતને આનંદ હોય, અમને બોજારૂપ લાગતું હોય, એટલે એમને એમ ખરી પડે.

એટલે આ જેમ સાંભળશો તેમ તમને સમજણ પડશે. તમારે ક્યાં તપ કરવાનું ? આ તો તપ કરવાનું ત્યાં ઉશ્કેરાટ કરો છો ! બીજાને તપ કરાવડાવો છો !! બીજો તપ કરી લે પછી. સમભાવે નિકાલ કરી લેને ! અમારે તો રાત-દા’ડો તપ જ. તમે તો તપ જ કર્યા નથી, સૂઈ ગયા એય ઘસઘસાટ, તે સવાર પડે !

એક વખત અમારે ત્યાં બહુ માંકણ પડ્યા. તે બોચીનો માંકણ ઉંચકીને પગે મૂકું. તે એક-એકને જમાડીને જવા દઉં. તે વખતે એવી સિદ્ધિ પ્રગટ થઈ હતી કે અંધારામાં હાથ મૂકું તો તે વખતે હાથ માંકણ ઉપર જ જાય. તો તેમને ઉપાડીને જમાડીને જવા દઉં. તે માંકણેય સમજી ગયા કે આ તો જ્ઞાની પુરુષ છે. તો તેય ડાહ્યા થઈ ગયા.

તપ તપ્યા, બીજાની ભૂલ કાઢ્યા વગર

હું તો સાંતાકૂઝમાં ત્રીજે માળે બેઠો હોઉં તો ચા આવે. તે જરા કોઈ દહાડો ખાંડ ભૂલી ગયા હોય તો હું પી જઉં અને તેય દાદાના નામથી. મહીં દાદાને કહું, ચાની મહીં ખાંડ નાખો સાહેબ. તે દાદા નાખી આપે ! એટલે ખાંડ વગરની ચા આવે તો પી જઈએ બસ. અમારે તો કશો ડખો જ નહીં ને ! અને પછી પેલો ખાંડ લઈને દોડધામ કરીને આવે. મેં કહ્યું, ‘ભઈ, કેમ

ખાંડ લાવ્યો ? આ ચાના કપ-રકાબી લઈ જા.' ત્યારે કહે, 'તમે ચા મોળી હતી તે ખાંડ માંગી નહીં !' એટલે ચા મોળી આવે તો તપ કરવું. એ પી જવી જોઈએ. એમને કહ્યા સિવાય કે ચા મોળી આવી છે. કારણ કે એમને પોતાને ખબર પડશેને ! પછી આપણને કહે, 'મહીં ખાંડ ન હતી, ભૂલી ગઈ હતી, તોય તમે બોલ્યા નહીં !' ત્યારે કહે, 'તમને ખબર પડશે ને, કંઈ મારે એકલાને ઓછી પીવાની છે ! એ મારે કહેવું તેના કરતાં તમને અનુભવ થાય એ શું ખોટું છે ! એના કરતાં અમે શું કરીએ ? આપણે કહીએ, કે ચા ગળી છે, ચા ગળી છે. એટલે પીએ કે તરત ગળી લાગે. સાચકોલોજિકલ ઈફેક્ટ થાય. નહીં તો ગળી હોય તોય મોળી લાગે.

આશ્વાસનથી અધૂરા તપ

અમને તો ત્રણ ડિગ્રી તાવ હોય ત્યાં વડોદરામાં તોય હીરાબાને કોઈ દહાડો ખબર નથી આપી કે તાવ આવ્યો છે. એ આશ્વાસનનો શું ફાયદો ? હીરાબા તો ઝટ 'આમ લઈ આવું ને તેમ લઈ આવું ને ફલાણું લાવું' કરી મૂકે. ઊલટા લોકોને કહે. લોકો જોવા આવે ને બહાર મારે ઉપાધિ થઈ પડે. એના કરતા 'એક નન્નો સો દુઃખને હણે'. લોકોથી કશું થાય નહીં, ભાઈ. વગર કામની ઉપાધિ ! પાછો જોવા આવ્યો હોય, તે આપણે 'આવો' કહેવાનું, જોડે બેસવું પડે. અરે મૂઆ, તે આ પાછી ડખલ ક્યાં ઊભી કરી ? જોવાવાળો જાણે કે હું ના જઉં તો એમને ખરાબ લાગશે. હું જાણું કે અત્યારે આ ક્યાં આવ્યો ? કેમ છે ને બધું પૂછવું પડેને, વગર કામનું. નહીં તો એની મેળે આપણે તો બેસી રહીએ. હીરાબા કહે, 'તમને તાવ છે ?' તો હું કહું, 'ના બા, જરાય તાવ નથી.'

પ્રશ્નકર્તા : ધારો કે આમ હાથ લગાડે ને કહે કે તાવ આવ્યો છે, પછી શું કરવાનું ?

દાદાશ્રી : તો આપણે કહીએ કે 'આ આવ્યો છે, તે હમણાં ઊતરી જશે અને બહાર હમણાં આ વાત કરવા જેવી નથી.' ત્યારે કહે, 'સારું ત્યારે.' નહીં તો અમુકનો ઉકાળો કરી લાવો એટલે ઊતરી જશે. તેનો

વાંધો નહીં. પણ બહુ એની જાહેરાત કરીને શું કરવાનું ? અને લોક જે આવે એ કોઈ લઈ લે દુઃખ ? પણ આ જેને તમે વાત કરો, એ દુઃખ લઈ લે ? આ બધા મહાત્માઓ, એમાં કોઈ મને કહે કે 'દાદા, મને આવું થયું ને તેવું થયું.' તે હું કહું, 'કશો વાંધો નહીં, હું છુંને.' તે કંઈ હું લઈ લેવાનો છું એમાંથી ? પણ આશ્વાસન રહે માણસને !

પોઝિટિવ દષ્ટિએ આનંદ અપાર

મારે આ પગ ભાંગ્યો ત્યારે જગતના લોકો આને 'પગ ભાંગી ગયો' એમ કહે છે. ત્યારે હું શું કહું છું કે 'ના, આ તો પગ સંધાઈ રહ્યો છે.' પગ ભાંગ્યો હતો, તે તો બહુ પહેલાં ભાંગ્યો'તો ! એટલે આ કંઈ નવું નથી. લોક મને કહે છે, 'તમારે પગે ફેકચર થઈ ગયું ?' ના, અલ્યા, ભાંગ્યો હતો એ તો તે દહાડે ભાંગ્યો હતો, હવે આ તો અત્યારે સંધાય છે. અત્યારે આ રૂપકમાં આવ્યું એ તો સંધાવાની શરૂઆત થઈ છે અને આ 'ફેકચર' થવું એ તો સાંધો છે. શાનો સાંધો ? સંધાવાનો સાંધો છે. ફેકચર થયું તે મિનિટથી મહીં સંધાવાનું શરૂ થઈ ગયું. રૂપકમાં ભાંગ્યું ત્યારથી જ સંધાવાની શરૂઆત થાય છે અને ખરેખર ફેકચર કઈ મિનિટથી થવા માંડ્યું તેય અમે જાણીએ. આ વાતમાં જગત ઊંડું ઊતરી શકે નહીંને ! 'સંધાવાની શરૂઆત'ને જ આપણાં લોક કહે છે કે 'આ ફેકચર થયું.' ત્યારે અમે કહીએ છીએ કે અલ્યા, આ તો સંધાવા બેઠું છે, તેને શું કરવા 'ફેકચર' થયું કહે છે ? હવે તો સંધાવાની બીગિનિંગ (શરૂઆત) થઈ, હવે આ તો કન્સ્ટ્રક્ટિવ (સંધાઈ રહ્યું) છે.

અમને આ ફેકચર થયું ત્યારે બધા ડૉક્ટર ભેગા થયા. ડૉક્ટર કહે છે, તે આટલું ફેકચર થયું, એ માણસના મોંઢા ઉપર હાસ્ય કેમ દેખાય છે આ ? ત્યારે બીજા (મહાત્મા) ડૉક્ટરોએ કહ્યું, એવું ના બોલશો. એ જ્ઞાની પુરુષ છે, જ્ઞાની પુરુષ છે તો હાસ્ય દેખાય છે ! નહીં તો આનું મોંઢું ઢીલું હોય, કાં તો રડતો હોય, કાં તો રડવા જેવો દેખાતો હોય. આ તો હાસ્ય જુઓ !

પયાસ-સો માણસો તો આજુબાજુ ફર્યા કરે છે. એટલે મને પૂછ્યું, ‘આ શું છે ? આટલું બધું તમે સહન કરી શકો છો ?’ મેં કહ્યું, ‘સહન કરવાનું અમારે હોય નહીં.’

મોક્ષ જોઈતો હોય તો શિર સાથે ખેલ છે. શૂરવીરતા એટલે શૂરવીરતા ! ઉપરથી એટમબોંબ પડે પણ પેટમાં પાણી ના હાલે, એનું નામ શૂરવીરતા. અને જો તમે શુદ્ધાત્મા સ્વરૂપ છો, મેં જે સ્વરૂપ તમને આપ્યું છે તે સ્વરૂપમાં છો તો કશુંય અડે તેમ નથી.

તમે હવે નિ:શંક થયા. હવે આજ્ઞામાં રહો ને ઘૈડપણ કાઢી નાખો. આ દેહ જતો રહે તો ભલે જતો રહે. કાન કાપી લે તો ભલે કાપી લે. પુદ્ગલ આપી દેવાનું છે. પુદ્ગલ પારકું છે. પારકી વસ્તુ આપણી પાસે રહેવાની નથી. એ તો ‘વ્યવસ્થિત’નો ટાઈમ હશે તે દહાડે જશે. માટે ‘જ્યારે લેવું હોય ત્યારે લઈ લો’ એમ કહેવું. ભય રાખવાનો નહીં. કોઈ લેનાર નથી. કોઈ નવરૂંચ નથી. આપણે કહીએ કે ‘લઈ લો’, તો કોઈ લેનારું નથી. પણ તે આપણામાં નિર્ભયતા રાખે. જે થવું હોય તે થાઓ, કહીએ.

વર્તે વેદનીયતા જ્ઞાતા રૂપે

વેદનીય બન્ને હોય, એકલી શાતા વેદનીયવાળું કોઈ રહેલું નહીં. પણ અમને વેદનીય વેદરૂપે હોય, જાણવારૂપે હોય. છતાં અમે દુ:ખ જોયું નથી, કોઈ સેકન્ડેય. ગમે ત્યારે દેહ છૂટવાનો થઈ ગયો હોય કે ગમે તે થયું હોય પણ અમે અશાતા વેદનીય બહુ જોઈ નથી ! વેદરૂપે રહેલા. તે જાણીએ ખરાં કે આમ થઈ રહ્યું છે હવે. જો કે બહુ અશાતા વેદનીય આવતીય નથી કુદરતી રીતે. બહુ ત્યારે દાંતની કોઈ વખત અશાતા વેદનીય આવી જાય.

પ્રશ્નકર્તા : ઉધરસ-ખાંસી આવે એ ?

દાદાશ્રી : ઉધરસને તો હું ઊપકારી માનું છું કે સારું થયું. રાતે જગાડે છે ને ! આપણે રાતે જાગવું એવી આપણી ઈચ્છા. જાગૃત રહેવું જેમ બને તેમ એ ઈચ્છા.

તે ઊલટું જગાડે. એટલે મેં એને ગુણકારી માનેલી. જેને ગુણકારી માનીએને એનું દુ:ખ લાગે જ નહીંને ! હા, દાઢ દુ:ખે એ બને અને હમણે ત્રણ દહાડા ત્યાં ગયો’તો કચ્છમાં. ત્યાં લીવરનો દુ:ખાવો શરૂ થયો. તે અશાતા વેદનીય ઉત્પન્ન થયેલી પણ વેદનીય ‘હું’ જાણ્યા કરું, બસ એટલું જ.

પ્રશ્નકર્તા : દુ:ખ ન થાય ?

દાદાશ્રી : દુ:ખ થાય પણ ‘આત્મા’ને કશું ના થાય. એટલે ‘અમે’ ‘આત્મસ્વભાવ’માં હોઈએ ત્યાં સુધી કશું અસર નહીં. દુ:ખ તો થાય, રાતે ઊંઘ્યો ન હતો ત્રણ દહાડા. મહીં જાગે, ઘડીવાર ઊંઘી જાય. ‘દાદા’ બેસી રહ્યા છે એવું ‘અમે’ જાણ્યા કરીએ.

સ્પર્શે ના વેદનીય, જ્ઞાતીને

વેદનીય તો તીર્થકરોને હોય તો પછી બીજા કોને ના હોય ? પણ એમને અશાતા ઓછી હોય. અમારે જોને આ મહિનો એવો આવ્યો, તે દાદાને એક્સિડન્ટનો જેવો ટાઈમ થયો, પછી જે આ છે તે એ આવ્યું જાણે દીવો ઓલવાઈ જવાનો થાય એવું થઈ ગયું.

પ્રશ્નકર્તા : એવું કંઈ થવાનું નથી, દાદા.

દાદાશ્રી : ના, એમ નહીં. હીરાબા ગયા તો આ ના જવાનું થાય ? એ તો વેદનીય ક્યું આવ્યું ?

પ્રશ્નકર્તા : અશાતા વેદનીય.

દાદાશ્રી : લોકો સમજે કે અમને અશાતા વેદનીય છે. પણ વેદનીય અમને અડે નહીં, તીર્થકરોનેય અડે નહીં. અમને તો હીરાબાની પાછળ ખેદ નથી, અમને અસરેય ના હોયને !

‘જ્ઞાની’ને અહંકાર હોય નહીં એટલે એ દુ:ખ ભોગવે નહીં. જ્યાં સુધી આત્માનું અસ્પષ્ટ વેદન છે ત્યાં સુધી દુ:ખને વેદે, એટલે કે દુ:ખતી દાઢના જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા રહેવાના પ્રયત્નમાં હોય; જ્યારે ‘જ્ઞાની પુરુષ’ કે જેમને આત્માનું સ્પષ્ટ વેદન હોય તે દુ:ખને વેદે નહીં,

પણ જાણે માત્ર. 'સ્વરૂપ જ્ઞાન'વાળાને દાઢ દુઃખતી હોય તો તે દુઃખ ભોગવે નહીં, પણ એનો એમને બોજો લાગ્યા કરે, પોતાનું સુખ અંતરાય; જ્યારે અમને તો અમારું સુખ અંતરાય નહીં, આવ્યા જ કરે. લોકો જાણે કે આ 'દાદા'ને અશાતા વેદનીય છે, પણ અમને વેદનીય અસર ના હોય ! વ્યવહારમાં વેદનીય ગણાય.

કોઈ લોકોને એમ લાગે કે અમને વેદનીય આવી. અમને તો અશાતા વેદનીય એક મિનિટ, એક સેકન્ડ કોઈ અડીય નથી આ ત્રીસ વર્ષથી ! વિજ્ઞાન આપણું બહુ જુદી જાતનું છે. ઘણાં ફેરો અમે હઉં, અમારેય પેલું દુઃખથી છેટું ના થઈ શકે અમુક બાબતમાં. અમુક બાબતમાં છેટું જ હોય પણ એ અમુક દુઃખની બાબતમાં મહીં ચોંટેલું હોય કોઈ જગ્યાએ. ચોંટ્યો હોય તે, તેને અમે ઉખાડ ઉખાડ કરીએ.

પ્રશ્નકર્તા : ત્યાં વધારે ઉપયોગ મૂકો ?

દાદાશ્રી : ઉપયોગ મૂકીએ વધારે પણ છતાં ઉપયોગ મૂકવો પડે. પેલો સહજ ઉપયોગ હોય અને એ જ વિજ્ઞાન મેં તમને આપ્યું છે.

કષ્ટને પણ તા ગણે કષ્ટ, એ કેવી દશા !

પ્રશ્નકર્તા : આપને પગે ફેકચર થયું હતું, જોન્ડિસ (કમળો) થયો હતો, આવા બધા કષ્ટો સામટાં આવ્યા, એક જ જગ્યાએ, એક જ પોઝિશન (સ્થિતિ)માં ચાર મહિના બેસી રહેવાનું, તો આ બધું ટેસ્ટ એક્ઝામિનેશન (પરીક્ષા) કહેવાય ને ?

દાદાશ્રી : આ તો કષ્ટ જ ન હતું, આને કષ્ટ ના કહેવાય.

પ્રશ્નકર્તા : તમને ના લાગે.

દાદાશ્રી : ના, બીજાનેય કષ્ટ ના ગણાય. આને કંઈ કષ્ટ ગણાતું હશે ? અરે, કષ્ટ તો તમે જોયા નથી. આ બ્રહ્મચારીજી પથરા ઉપર ઊભા રહીને તપ કરતા હતા, તે એમને જોયા હોય તો તમને એમ મનમાં થાય કે આવું એક દહાડોય આપણાથી નહીં થાય. મને હઉં

થતું ને, કે આ પ્રભુશ્રીના શિષ્ય બ્રહ્મચારીજી આવું કરે તો પ્રભુશ્રી કેટલું કરતા હશે ? અને કૃપાળુદેવ તો વળી કેવુંય કરતા હશે !!! લોક એમના પરથી મચ્છરાં ઊડાડી જાય ને કંઈક ઓઢાડી જાય તો એ પોતે ઓઢવાનું કાઢી નાખે અને નિરાંતે મચ્છરાં કેડવા દે ! એક આત્મા જ પ્રાપ્ત કરવો છે, એવો ધ્યેય લઈને બેઠેલા.

શાતા વેદનીય ને અશાતા વેદનીય તો તીર્થકરોને પણ આવે, પણ એ જ્ઞાને કરીને, કેવળજ્ઞાને કરીને જાણે.

ભગવાન મહાવીરને અનાર્ય દેશમાં ઢેખાળા માર્યા, અપમાન કર્યા, પણ લોકોએ જોયું, તેથી લોકોના મનમાં થયું કે, ઓહો ! ભગવાનને બહુ દુઃખ થાય છે. પણ એ જુએ નહીં કે આ 'વેદક' કોણ છે અને આ 'જ્ઞાયક' કોણ છે. એ પોતે તો જ્ઞાયક હતા.

પ્રશ્નકર્તા : જાણે એટલે વેદવાનું અટકી જાય પછી ?

દાદાશ્રી : ના, જાણે એટલે તન્મયાકાર ના થયો અને એટલે પોતાનું વેદનફળ ના મળે, જાણવાનું જ ફળ મળે.

પ્રશ્નકર્તા : વેદનો અર્થ તો જાણવું એટલું જ થાય છે પણ વેદવું એટલે અનુભવવું નહીં ?

દાદાશ્રી : વેદનો અર્થ ખરી રીતે જાણવું એકલો જ થાય. પણ લોકો તો વેદે છે. વેદે એટલે અનુભવે છે, તન્મયાકાર રીતે અનુભવે છે. એટલે એને વેદે છે એમ કહેવાય. આ દર્દની જે વેદના થાય છેને, તે વેદનાનો અર્થ ક્યાં સુધી છે ? અનુભવથી માંડીને જાણવા સુધીનો અર્થ છે એનો. હવે 'અમને'ય વેદના થાય અને આ ભઈનેય વેદના થાય. પણ હું જાણપણામાં રહેતો હોઉં અને એ વેદનામાં રહેતા હોય.

વેદક ને જ્ઞાયક, બન્ને ભિન્ન

વેદ એટલે જાણવું અને વેદ એટલે ભોગવવું.

તે ભોગવવાથી માંડીને જાણવા સુધીના બધાં પદમાં જ્ઞાનીઓ હોય છે.

પ્રશ્નકર્તા : તન્મયાકાર થઈ જઈએ તો એમાં ?

દાદાશ્રી : હા, તન્મયાકાર થઈ જાય. મારે દાઢ દુખતી હોય ને, તો મારે તન્મયાકાર ના થવું હોય તોય મહીં થઈ જવાય.

પ્રશ્નકર્તા : તે વખતે શુદ્ધાત્મા ભૂલાઈ જવાય.

દાદાશ્રી : ભૂલાઈ ના જવાય શુદ્ધાત્મા. પોતાને તન્મયાકાર નથી થવું, એ જ્ઞાન જ ‘શુદ્ધાત્મા છું’, એ પૂરવાર કરે છે.

સ્વરૂપનું લક્ષ યૂકે તહીં એ મોક્ષનું તપ

ભગવાને તપ કોને કહ્યું છે ? લોકો તપે છે તેને ભગવાને તપ કહ્યું નથી. આ તો લોક તપ, લૌકિક તપ કહેવાય. મોક્ષ માટેનું તપ અલૌકિક હોય. મહીં ભાવકો બધા ભાવ કરાવડાવે તે ઘડીએ તપ એવું રાખે કે જરાય ‘પોતાનું’ યૂકે નહીં. ભગવાન મહાવીરેય એ જ તપ કર્યું હતું. ઠેઠ સુધી તપ તપી અને જ્ઞાનથી જોયા જ કર્યું અને ‘પોતે’ અસરમુક્ત રહ્યા !

પ્રશ્નકર્તા : એ અસરમુક્ત શી રીતે રહેવાય ?

દાદાશ્રી : મહીં બધા ભાવકો છે. પોતે જો ભાવ્ય થાય તો ભાવ થાય ને ફસાય. તું તો પરમાત્મા છે. માટે ભાવને જાણ. અને ભાવનો તું જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા રહ્યો તો ફસાઈશ નહીં. જો ભાવક ના હોય તો પોતે પરમાત્મા જ છે. આ ભાવક કોણ છે ? પહેલાની ગનેગારી એ ભાવક છે, એનાથી બીજ પડે છે ભાવક ને ભાવ્ય એકાકાર થાય તો યોનિમાં બીજ પડે. ને એનાથી સંસાર ઊભો થાય છે. જો ભાવક ને ભાવ્ય એકાકાર ના થાય, ત્યાં ‘પોતે’ ‘સ્ટ્રોંગ’ રહ્યો, તો ‘પોતે’ ભાવ્ય ના થઈ જાય તો અનુબંધ ઉદયમાં આવે ખરો, પણ બંધ પડ્યા વગર નિર્જરા થઈ જાય.

અંદર ચાલે એ જ પુરુષાર્થ

પ્રશ્નકર્તા : મહાવીર ભગવાને સાડા બાર વર્ષ

ને પંદર દિવસ તપ કર્યું, એ શું નિમિત્ત હશે ? એ એમનો પુરુષાર્થ કે આગળના ઉદયાધીન ?

દાદાશ્રી : એ ઉદયાધીન. આ ત્યાગ છે તે ઉદયનું પરિણામ છે અને સંયમ એ સમજણનું પરિણામ છે. એમાં પુરુષાર્થ તો અંદર ખરો જ. પણ બહારનો ભાગ ઉદયાધીન. જે બહાર જગતના લોક જુએ છે એ ઉદયાધીન છે અને પોતે જુએ છે એ પુરુષાર્થ છે. તે એ જ પુરુષાર્થ અમારો ચાલુ છે. બહાર જે જુઓ છો એ ઉદયાધીન છે. અંદર અમારો પુરુષાર્થ છે. અમારે બાહ્ય તપ જરીકેય ના હોય, જ્યારે આંતર તપ નિરંતર ચાલતું હોય.

અંતર તપ તો ભગવાન મહાવીર કરતા’તા અને એમના અગિયાર ગણધરો કરતા’તા. આ તપ તો જે કરે છે ને લોકો દેખે એવા, એ તો એને પુણ્ય બંધાય. પેલું લોક દેખે નહીં. અદીઠ તપ લખ્યું છેને, દાદાનું અદીઠ તપ, તે ફોરેનમાં ન્યુયોર્કના એરપોર્ટ ઉપર દાદા ઉતરે, તે ગરમ કોટ પહેરીને ઉતરે પણ મહીં તપ કરતા હોય, અદીઠ તપ !

આત્મભાવ તો પુદ્ગલભાવમાં ના પેસે. ફોરેન ને હોમના સાંધામાં તન્મયાકાર ના થાય તો અદીઠ તપ. એ પ્રત્યક્ષ મોક્ષનું કારણ છે. બીજા આ બધા પરોક્ષ તપ છે. એ તો છે જ.

શાતા-અશાતા વેદનીય તીર્થકરોલે પણ...

ભગવાન જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા રહેતા હતા અને ઉદયકર્મના ધક્કા વખતે તપમાં રહેતા. કાનમાં ખીલા નાખે, મોટા મોટા માંકણ કરડ્યા. આત્મભાવ પુદ્ગલભાવમાં પરિણમે એવા તપ આવતા હતા ભગવાનને.

ભગવાન મહાવીરને શાતા વેદનીય ને અશાતા વેદનીય હોય. અહીં કાનમાં બરું ઘાલ્યું. તે ખીલો તો નહોતો માર્યો પણ બરું ઘાલ્યું હતું. તે એમને કેટલી બધી અશાતા વેદનીય આપતું હશે ? ભગવાન વેદક ખરા.

પ્રશ્નકર્તા : ભગવાન વેદક કે ભગવાનનું શરીર વેદક, દાદા ?

દાદાશ્રી : ભગવાનેય વેદક. પણ તે આ જે ડૉક્ટરો જેને શરીર કહે છે ને, જેટલો ભાગ ડૉક્ટરો જોઈ શકે છે ને, ફિઝિકલ બોડી એટલે એનાય જવાબદાર ખરા, ભગવાન. એની વેદના થાય.

પ્રશ્નકર્તા : હા, એ વેદના થાય છે, એની એમને ખબર પડે પણ એમને પોતાને વેદના થાય એમ તો નહીં કહી શકાયને આપણાથી ?

દાદાશ્રી : અસર થાય પણ તે ઘડીએ તપ હોય એમને જબરજસ્ત. માનસિક વેદના ના હોય એમને. વાણીની વેદના ના હોય એમને.

પ્રશ્નકર્તા : આ પેલી શરીરની જે વેદના અને આ માનસિક વેદનામાં ફેર કેવી રીતે ?

દાદાશ્રી : માનસિક વેદના, જ્ઞાનથી ઊડી જાય એવી વસ્તુ છે અને શરીરની વેદના જ્ઞાનથી ઊડે એવી નથી. દાઢ દુઃખતી હોય તો પહોંચે ઠેઠ સુધી.

પ્રશ્નકર્તા : તો માનસિક વેદના એ કઈ જાતની વેદના ?

દાદાશ્રી : આ આખું જગત માનસિક દુઃખમાં જ છે ને ! આ લોકોને શારીરિક વેદના છે જ નહીં. લોકોને માનસિક વેદના જ છે. અને શારીરિક વેદના તો દાઢ દુઃખતી હોય તો ભગવાનનેય ખબર પડે પણ તે તપ કરે એ. મહીં હૃદય લાલ લાલ થઈ જાય તેય દેખાય પોતાને.

પ્રશ્નકર્તા : પણ શરીર તો કષ્ટ ભોગવે ને ?

દાદાશ્રી : શરીર ભોગવે પણ ભોક્તા જ ત્યાં આગળ છે. ત્યાં આગળ અહંકાર ભોગવે. એટલે આ એનેય એ પોતે જાણે. તે શાતા વેદનીયમાં એ રસ લે નહીં. એટલે અશાતામાં રસ હોય નહીં એમને. એ તો એમના જ્ઞાનમાં જ રહે. આ વેદ એટલે વેદવું, દુઃખ ભોગવવું અને જાણવું. વેદ એટલે ટુ નો, (To Know) જાણવું. એ દુઃખ ભોગવવાથી એ જાણવા સુધી વેદનો અર્થ છે. જેટલી જેટલી ગ્રેડીએશન હોય એટલા ગ્રેડીએશન.

તપ, કેવળજ્ઞાન થતાં સુધી

તે ઘડીએ તપ હોય એમનું, જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર અને તપ. પણ તેય કેવળજ્ઞાન થતાં સુધી. કેવળજ્ઞાન થયા પછી તો કશુંય ના હોય. એક્સોલ્યુટ (પૂર્ણ) થઈ ગયું. એક્સોલ્યુટને કશું અડે જ નહીં. કેવળજ્ઞાન ના થાય ત્યાં સુધી એક્સોલ્યુટ થાય જ નહીં. મહાવીર ભગવાનને જ્યાં સુધી કેવળજ્ઞાન ના થયું ત્યાં સુધી વેદના પડેલી.

પ્રશ્નકર્તા : પણ કેવળજ્ઞાન થયા પછી પણ એમણે વેદના ને કષ્ટો ઘણા સહ્યા એમ કહે છે ને ?

દાદાશ્રી : એ બધાય કષ્ટો શરીરને થયા, શરીરને શાતા-અશાતા હોય પણ એમને અડે નહીં. એમને તપ કરવુંય પડે નહીં. જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર સહેજે રહે.

પ્રશ્નકર્તા : ભોગવલી કર્મ છે તે તીર્થકરને છોડતા નથી, તે કેવા કર્મ છે ?

દાદાશ્રી : કોઈનેય ના છોડે.

પ્રશ્નકર્તા : તીર્થકર ગોત્ર બાંધે ને સાથે ભોગવલી કર્મેય બાંધે ?

દાદાશ્રી : હા, એ તો ચાલે જ નહીં ને ! કાં તો શાતા, કાં તો અશાતા. તીર્થકરનેય શાતા અને અશાતા, બન્ને હોય. ઉદયમાં બન્ને હોય. ભોગવટામાં ફેર હોય. લોકોને એમ લાગે કે સાહેબને દુઃખ છે. લોકો મને જુએ, દાદાને તાવ આવ્યો છે. પણ ઉદયને હું જાણતો હોઉં, ભોગવટો હું જાણતો હોઉં.

પ્રશ્નકર્તા : શાતા ને અશાતા વેદે ક્યાં સુધી ?

દાદાશ્રી : કેવળજ્ઞાન થાય ત્યાં સુધી. કેવળજ્ઞાન થયા પછી શાતા-અશાતા વેદનીય અસર ના કરે, બિલકુલેય. શરીરને શાતા-અશાતા વેદનીય તો ખરી. ટાઢ હોય તોય દેહને ટાઢ તો લાગેને, પણ પોતે વેદે નહીં. કેટલીક બાબતોમાં તો અમે (પણ) નથી વેદતા.

જ્ઞાતા જ્ઞેય ના થાય એ અદીઠ તપ

મહાવીર ભગવાન શું તપ કરતા હતા, એ સમજી ગયાને તમે ? અદીઠ તપ ! મહાવીર એક પુદ્ગલને જ કેવી રીતે જોતા હતાં ? અંદરની જ બધી હલનચલન, બધી જ ક્રિયા, અંદર સ્પંદન માત્રના જાણકાર હોય એ. બીજું બહારનું કશું જોવાનું નહીં, આમાં જ જોવાનું. ભગવાન પોતાનું તપ પોતે જ જોતા હતા.

‘જ્ઞાતા-જ્ઞેય’ વચ્ચે જાગૃત રહે એ જ તપ. ‘જ્ઞાતા’, ‘જ્ઞેય’ ના થઈ જાય એ જ અદીઠ તપ. અમારેય અદીઠ તપ કરવું પડે, અમારે અમારા પ્રમાણમાં કરવું પડે.

ના વર્ણવેલું અનુભવ જ્ઞાન

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, શાસ્ત્રોમાં જે વસ્તુ કીધેલી હોય ભગવાને, હવે જે અનુભવ્યું એ તો વાણીમાં તો પૂરેપૂરું તો વર્ણવી શકાય એમ નથી.

દાદાશ્રી : ના વર્ણવી શકાય.

પ્રશ્નકર્તા : આ તો તમારી અનુભવ વાણી જ છે, પણ માત્ર કંઈક અંશ જ આવ્યું હશેને ?

દાદાશ્રી : હા, બસ, બસ.

પ્રશ્નકર્તા : માત્ર અંશ જ આવ્યુંને ? કૃપાળદેવે કહ્યું છેને કે એમને ‘અનુભવ જ્ઞાનમાં કર્યું તે કહી ના શક્યા ભગવાન જો.’

દાદાશ્રી : એવું છે કે સાકર ગળી છે એવું લખાઈ ગયું છે. ગળી શું છે એ નથી લખ્યું ! સાકર ગળી છે એવું લખ્યું છે. શેના જેવી ગળી છે તે લખ્યું કે ગોળ જેવી છે, પેલા એના જેવી છે, એના જેવી છે, બધા વર્ણન કર્યાં. પણ ખરેખર શું છે ગળી એ વર્ણન કર્યું નથી. એ કહે છે, ભોમિયો મળે ત્યારે થાય. નહીં તો ત્યાં સુધી મોક્ષ નથી. જ્યારે સાકર મોઢામાં મૂકે ત્યારે જાણવું કે હવે સાકર ગળી છે એવું આપણે સમજ્યા, અનુભવ થયો. બાકી આ વાતો છે બધી.

ત્યાગ કરો કે તપ કરો, અનંત અવતાર આ જ કર કર કર્યું છે. ભાંગફોડ, ભાંગફોડ, ભાંગફોડ ! ભોમિયો મળ્યો નથી. નહીં તો મુક્તિનો માર્ગ આપણને સહેજે સમજાઈ જાત.

આ તો કહે છે, સમકિત થાય તે કેવળી જાણે. અલ્યા ભાઈ, મહીં આત્મા છે, હું ના જાણું ? તમને ના ખબર પડે મહીં ? પાછા કેવળીને ક્યાં પૂછવા જાવ ? ચંદુલાલ, તમારે પૂછવા જવું પડે ? ના, પોતે સવળો થયો છે એવું પોતાને ખબર ના પડે ?

પ્રશ્નકર્તા : પડે, પડે.

દાદાશ્રી : આત્મા કેવળી જ છે. તરત જ ખબર આપણે કે નહીં, રાઈટમાં છે. આ તો લોકો કહે છે કે સમ્યક્ત્વ થયું છે કે નહીં તે કેવળી જાણે. અલ્યા ભાઈ, કેવળી જાણે ત્યારે તેમાં આપણે શું જાણ્યું ? સમ્યક્ત્વ આપણને ખબર જ પડવી જોઈએ.

વેદનીય ભોગવી કરે તપ

કર્મો એવા હોય છે, જે પોતાને ન ભોગવવો હોય રસ તોયે કડવો રસ ભોગવવો પડે એમ ભયંકર ચૂંક આપીને જાય. એ સહન ના થાય તે ઘડીએ આપણે જાણવાનું. જ્ઞાતા તરીકે રહી શકીએ નહીં. તે ઘડીએ આપણે એટલું જાણીએ કે જ્ઞાતા છું છતાં જ્ઞાતા રહેવા નથી દેતા. બહાર ઘમસાણ મચાવ્યું છે પણ તેય ભગવાને શું કહ્યું છે, કે એ કાળે કરીને ઉત્પન્ન થયા છે એટલે એનો કાળ પૂરો થશે એટલે બંધ થઈ જશે, ત્યાં સુધી તપ કર કહે છે. ત્યાં સુધી અદીઠ તપ કહ્યું છે આને. કોઈને બહાર દેખાય નહીં. આપણે દાઢ દુઃખતી હોય, તે દાઢ તે જ્ઞાનીનેય સહન ના થાય ને કોઈનેય સહન ના થાય. એ મહીં ઈન્જેક્શન મૂકે તો સહન થાય. એ બેહરું કર્યું કહેવાય. ત્યારે જ્ઞાની બેહરું કરાવડાવે નહીં, એ તો ભોગવે જ. એ તપ આવેલું તપ, પ્રાપ્ત તપ કહેવાય છે.

જ્ઞાનીને સર્વે સંયોગો સમાન

આપણને તો ઘૈડપણ નહીં, મરણ નહીં, જન્મ

નહીં. માત્ર સંયોગ આવે ને જાય. જ્ઞાની પુરુષને મરણ અને જનમ બેઉ સરખા હોય. સંયોગ માત્ર જ હોય.

પ્રાપ્ત સંયોગો વિના જગતમાં કોઈ વસ્તુ નથી. પ્રાપ્ત સંયોગોનો સુમેળ રાખીને સમતા ભાવે નિકાલ કરો. આ ગજબનું વાક્ય નીકળી ગયું છે. આ એક જ વાક્યમાં તમારે તમામ શાસ્ત્રોના જ્ઞાન સાર રૂપે આવી ગયાં. પ્રાપ્ત સંયોગોના આપણે જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા, અપ્રાપ્તના નહીં. સંયોગ પ્રમાણે કામ કાઢી લેવાનું.

કૃષ્ણ ભગવાન તો કેટલું કહી ગયા છે, પ્રાપ્તને ભોગવ, અપ્રાપ્તની ચિંતા ના કરીશ. અત્યારે તો આ જમણનો થાળ સામે આવ્યો છે. એ પ્રાપ્ત સંયોગ છે. ત્યારે એને નહીં ભોગવતા શેઠ ગયા હોય કારખાનામાં ને અહીં માત્ર ધોકડું ખાતું હોય. આને કૃષ્ણ ભગવાન પણ શું કરે ?

પ્રાપ્ત તપનો નિકાલ કરે સમભાવે

આપણે તપ કરવાના ખરા, પણ ઘેર બેઠા આવી પડેલા. બોલાવવા જવું ના પડે ! પુણ્યશાળીને બધી ચીજો ઘેર બેઠા આવે. ગાડીમાં કો'ક ફેરો કોઈ સામો આવીને બાઝી પડે તો આપણે જાણવું કે આ આવી પડેલું તપ આવ્યું ! કે 'ઓહોહો ! મને ખોળતું ખોળતું ઘેર આવ્યું !' માટે તપ કરવાનું તે વખતે. ભગવાન મહાવીર પ્રાપ્ત તપ સિવાય બીજું કોઈ તપ કરતા નહોતા. જે પ્રાપ્ત તપ આવી પડ્યું હોય, તે તપને ખસેડવાનું નહીં ! આ તો શું કરે, ના આવ્યું હોય તેને બોલાવે કે પરમ દહાડાથી મારે ત્રણ ઉપવાસ કરવા છે અને આવ્યું હોય તેને 'છીટ્ છીટ્' કરે. કહેશે, 'મારો પગ રહેતો નથી, શી રીતે સામાયિક કરું ? આ પગ જ આવો છે.' તે પગને ગાળો હઉં દે પાછા ! 'મારો પગ આવો છે' એવું કેમ કરીને કોઈ જાણે ? કોઈનેય જાણવા દીધું, એટલે એ તપ ના કહેવાય. એવું જાણી ગયો એટલે એ તપમાં ભાગ પડાવી ગયો કહેવાય. તપ આપણે કરવાનું ને બે આની પેલો નફામાંથી ખાઈ જાય એ કામનું શું ? એણે આપણી વાત સાંભળી તે બદલ એને બે આની મળી જાય. એવું આશ્વાસન લઈને

કમિશન કોણ આપે ? જેટલું આશ્વાસન લે, તેટલું તપ કાયું પડે.

જ્ઞાતીને ત અડે દુઃખ ક્યારેય

અમને જો દુઃખ થતું હોય તો જ્ઞાની જ ના કહેવાઈએ. અમને કોઈ રીતે દુઃખ જ ના થાય. અમને દુઃખ અડે નહીં, કોઈ દહાડોય !

પ્રશ્નકર્તા : પણ સ્વાભાવિક દુઃખ અડે નહીં ને ?

દાદાશ્રી : ગમે તે રીતે, દુઃખ જ થાય નહીં, સ્વાભાવિક કે અસ્વાભાવિક, એનું નામ જ્ઞાની. આ શરીરમાં જ રહેતા નથી અમે. શરીરમાં રહે તો દુઃખ તો થાય ને ?

પ્રશ્નકર્તા : હા.

દાદાશ્રી : એટલે અમને દુઃખ જ ના હોય. અમે રડીએ તોય દુઃખ ના હોય. આ અંબાલાલ રડે તોયે દુઃખ ના હોય. એટલે આ દશા બહુ જુદી જાતની દશા !

પ્રશ્નકર્તા : એ હકીકત હું સમજી શકું છું.

દાદાશ્રી : અમને એકલાને નહીં. આ બધા (મહાત્માઓ)ને દુઃખ ના હોય. આ બધાને કહેલું કે એક દુઃખ થાય તો જવાબદારી મારી છે. દુઃખ કેમ થવું જોઈએ માણસને ? શું ગુનો કર્યો તે માણસને થાય ? એટલે એમનેય ઘેર કોઈ મરી જાય તો દુઃખ ના થાય. આમાં આઘાત લાગવાનું અમને હોય નહીં.

વ્યવસ્થિતના જ્ઞાને લાવ્યા ઉકેલ

મને આ જ્ઞાન થયું ન્હોતું તોય પણ વ્યવસ્થિતનું જ્ઞાન હું લઈને આવ્યો હતો કે આ જગત વ્યવસ્થિત છે. એટલે ઘેર જે પેલા મહેમાન આવ્યા છે, તે વ્યવસ્થિત જ છે. તો પછી એને શા માટે તરછોડવા જોઈએ ? એટલું કે કોઈ દા'ડોય છે તે હું બહાર કોઈને એમ બોલું નહીં કે 'તમે ક્યાં ઉતર્યા છો ને મારે ઘેર કેમ ના આવ્યા ?' પણ ઘેર આવ્યા એટલા અતિથિ.

ઢસેડી લાવવાના નહીં કોઈને. વ્યવસ્થિતને વ્યવસ્થિત જ રહેવા દેવાનું. અને ઘેર આવ્યા એ તો વ્યવસ્થિત છે જ એમાં. અને આ વ્યવસ્થિતનું જ્ઞાન તમને નિશ્ચિંત બનાવે એવું છે.

હવે વ્યવસ્થિતના આધીન આવ્યા. પાંચ-સાત દહાડા સુધી ખસે નહીં, તો મનમાં ભાવ બગાડે કે બળ્યું, આ અત્યારે ક્યાં આવ્યા છે ? આ લોકો અહીંથી જાય તો સારું. એ ભાવ બગાડ્યા કહેવાય. એવું ન થવું જોઈએ. વ્યવસ્થિતના આધીન આવ્યા ને વ્યવસ્થિતના આધીન જશે. આપણા હાથમાં છે કશું ? એ એમની મેળે નથી આવ્યા, એમની શક્તિ નથી બિચારાની, એમની ઉપર શું કરવા કકળાટ કરો છો તે ? આ વ્યવસ્થિતનું જ્ઞાન રૌદ્રધ્યાન-આર્તધ્યાન બેઉ બંધ કરાવી દે એવું છે. આ વ્યવસ્થિતનું જ્ઞાન તો બહુ હેલ્પીંગ છે. આ તેને લીધે તો નિરાંત રહ્યા કરે છે અને એક્ઝેક્ટ વ્યવસ્થિત છે.

વ્યવસ્થિતના જ્ઞાને વર્તે વીતરાગ

મેં જે જ્ઞાન આપ્યું છે ને કે એ હું બોલતો નથી, વ્યવસ્થિત બોલે છે આ. આ વાણી જે હું બોલું છું. તેનો હું લાભ ખોળતો નથી કે ભઈ, હું કેવું સરસ બોલ્યો ! કારણ કે વ્યવસ્થિત બોલે છે, એમાં મારે શેનો લાભ ખોળવાનો ? એ સામો ગાળો ભાંડે છે તોય વ્યવસ્થિત છે, સામો મને માન આપે કે દાદા, તમારા જેવા દુનિયામાં પાક્યા નથી. તેય પણ મારે શું લેવા ? હું તો હું જ છું, મારે આના શબ્દ જોડે લેવાદેવા નથી, વર્તન જોડે લેવાદેવા નથી, હું તો ફક્ત કેવળજ્ઞાન સ્વરૂપ છું. બીજું કશું છું જ નહીં ત્યાં આગળ ! મને શું અડે જગતનું ?

જે વીતરાગ થઈને બેઠા એને શું અડે ? અને છેવટે વીતરાગ થવાનું છે. પણ પ્રયોગમાં હાથ ઘાલીએ તો તો આપણે દઝાઈએ. એટલે એના ઉપરથી ખબર ના પડે કે મારી ભૂલ છે આ ?

પ્રશ્નકર્તા : સમજાય, તરત સમજાય.

દાદાશ્રી : તરત સમજણ પડે કે આ મારી ભૂલ છે આ. હવે ‘જ્યારે ત્યારે એ ભૂલ કેમ થાય છે ?’ ત્યારે કહે, ‘ભૂલ ના થાય તો અનુભવ જ્ઞાન થાય નહીં. એ ભૂલ થાય છે એ તપ છે મોટું, નહીં તો તપ ઉત્પન્ન થાય નહીં ને ! તપનાં પાયાની જરૂર છે જ.’ અમને બહુ તપ થયેલા એવા, જબરજસ્ત તપ થયેલાં. આ તમે તો શું જોયું છે ? તમે તો તપ જોયું જ નથી ! કારણ કે અમારે તો માથે કોઈ નહીં ને ! એટલે જાતે ને જાતે કરવા પડેલા ને ! આખી રાત જાગવું પડે એવા તપ કરવા પડેલા. કોઈએ કશો શબ્દ કહ્યો હોય ને તો આખી રાત જાગવું પડે એવા ! એ તમારે તો બે-પાંચ મિનિટ તપ રહીને પછી બંધ થઈ જાય પાછું. કારણ કે તમને તો જ્ઞાન છે સાથે. કારણ કે પહેલાં અમારે તો જ્ઞાન વગર ચલાવાનું.

પ્રશ્નકર્તા : જ્ઞાન થતાં પહેલા ?

દાદાશ્રી : હં. તમારે તો રોક છે, જ્ઞાન સાથે ને ! જુઓને, કેવા રોકથી સૂઈ જાય છે ! ધડ દઈને ઓઢીને સૂઈ જાય છે. દાદા ઓઢ્યા વગર સૂઈ જાય તોય વાંધો નહીં.

પ્રશ્નકર્તા : ના, ના, દાદા. એમ ચાલે નહીં.

દાદાશ્રી : ના, એમ નહીં. પણ મારું કહેવાનું, મારે જરૂર નથી. હું તપવાળો માણસ છું પહેલેથી. તમે હજુ તપમાં પડ્યા નથી, જોયું નથી તપ. તપ જોયું છે તમે ? જે આવી પડ્યા તે તપ કરો છો, પણ નથી આવી પડ્યા તે ? પ્રાપ્ત નથી તેને ? ઓઢીને નિરાંતે ! અને મારે તો આ બીજું ઓઢવાનું મૂકો છો, તોય મેં કહ્યું, ‘બાજુએ મૂકી રાખો. બીજું છે, આ એક છે ને આ બીજું છે, તે બાજુએ મૂકી રાખો, લાંબા વખતે અડચણ પડશે, તો જરાક ઓઢીશું.’

પ્રશ્નકર્તા : બહુ વધુ ઠંડી હોય તો જ.

દાદાશ્રી : ઠંડી જબરજસ્ત પડે. સવારમાં શરીરમાં લોહી ફરતું બંધ ના થઈ જાય એટલું જોવું પડે આપણે.

આત્માની જાગૃતિ ઊડાડે ઊંઘ

પ્રશ્નકર્તા : આપને જે ઊંઘની અવસ્થા હોય એમાં પણ આ બધું છૂટાપણું રહ્યા કરે ?

દાદાશ્રી : એ છૂટું, તદ્દન છૂટું રહે. કોઈ પણ અવસ્થામાં છૂટું, તન્મયાકાર ના થાય.

પ્રશ્નકર્તા : એ વખતે તો બહિર મન નથી હોતું. ઊંઘમાં તો પેલું બાહ્ય મન હોય નહીંને ?

દાદાશ્રી : તમનેય ઊંઘમાં છૂટું હોય પણ તમને એક થઈ ગયું છે એવું લાગ્યા કરે, ભાસ્યા કરે. મને એ ભાસે નહીં એટલું જ છે. કારણ કે એક ફેરો દહીમાંથી વલોવી અને માખણ જુદું કરી નાખ્યા પછી, પછી એ છાસમાં એ માખણ નાખીને ફરી વલોવીએ તો બે એકાકાર ના થાય ફરી. ફોદા... ટૂકડે ટૂકડા થઈ જાય પણ એ છાસ ને માખણ બે એકાકાર ના થાય. એટલે તમનેય જુદું ને જુદું રહ્યા કરે. પણ તમને ભાસે એવું કે આ એકાકાર થઈ ગયું પાછું.

અમે તો નિદ્રા પસંદ જ ના કરીએ. અમે તો આમ શિયાળાના દહાડે ઊંઘ આવવાની થાય ને તે ઓઢેલું હોય ત્યાંથી કાઢી નાખીએ. એટલે પછી ટાઢ વાય એટલે પાછું ઊંઘ ના આવે. અમે કોઈ દહાડો આ શરીરને ઊંઘવા નથી દીધું. તે તમારે નહીં કરવાનું. હં, અમે જે કરીએ એ તમારે કરવાનું નહીં.

પ્રશ્નકર્તા : પણ એ તો દાદા, તમારે ઊંઘવું ન હતું. અમારે તો ઊંઘવું હોય છે.

દાદાશ્રી : ના, ના. તમારું કામ નહીં એ.

આત્મજાગૃતિનો ઉપયોગ શેમાં ?

પ્રશ્નકર્તા : પણ દાદા, શરીર બગડે નહીં ઓછી ઊંઘ કરીએ તો ? ધારો કે મારીને મચેડીને આપણે એમ કહીએ કે બસ આપણે જાગવાનું. ત્રણ કલાક એટલે ખતમ. તો પછી શરીર બગડે તો ?

દાદાશ્રી : એવું છે, અમારે તો અઢી કલાક તો

વિધિઓ ચાલે મહીં રાત્રે. સાડા અગિયાર સુધી તો સત્સંગ ચાલે. આમ બાર વાગ્યે સૂઈ જઈએ અને સાડા છએ પછી હું બેઠો થઉં. તેમાં વિધિઓ બધાને (માટે) અને સાડા છ પછી મારે બધું કામ આવે, તે રાતના સાડા અગિયાર સુધી કામ. ફક્ત અઢી કલાક વચ્ચે મને રજા મળે, બસ. અડધો કલાક જમવાની અને બે કલાક આરામની, એ સિવાય મારે નિરંતર આ કામ હોય જ. કેટલાક કલાક થયું કામ મારું ?

પ્રશ્નકર્તા : ચોવીસમાંથી અઢી કાઢી નાખીએ ને.

દાદાશ્રી : સાડા છથી તે રાત્રે સાડા અગિયાર, એમાંથી અઢી કલાક બાદ કરી નાખીએ. કેટલા કલાક થયું ?

પ્રશ્નકર્તા : સવારના સાડા છથી રાતના સાડા અગિયાર. બાર ને પાંચ સત્તર, સત્તર કલાક.

દાદાશ્રી : સત્તરમાંથી અઢી પેલા બાદ કર્યા ?

પ્રશ્નકર્તા : અઢી એ બાદ નથી કર્યા.

દાદાશ્રી : તે એટલું કામ મારે કાયમને માટે કરવાનું. મારે એક રજા ઉદ્દપ દિવસમાં હોય નહીં. દિવાળીને દહાડે દસ હજાર માણસ દર્શન કરનારું હોય. એટલે મારે રજા ના હોય.

તા લીધા ઊંઘના સુખ ક્યારેય

આમાં સુખ કોઈ દહાડો આવ્યું જ નથી અને મોઢું મીઠું થયું યે નથી. ફાંફા મારવા નકામા. એના કરતાં તારે જ્યારે આવવું હોય ત્યારે આવજે, ના આવવું હોય તો તારે ઘેર રહે કહીએ એટલી શૂરવીરતા ના જોઈએ બળી ? આત્મા થયા પછી શૂરવીરતા ના હોય તો શામાં શૂરવીરતા હોય ?

એટલે અમે ઊંઘ્યા નથી કોઈ દહાડો. અમે રોજ બૂમ પાડીએ છીએ, અમે ઊંઘતા નથી કોઈ દહાડો. મહીં અંદર વિધિઓ ચાલુ હોય અને ઊંઘવાની તૈયારીઓ કરે શરીર, ત્યારે ઓઢેલું કાઢી નાખીએ

એટલે એના મેળે ટાઢ વાય પાછું... એટલે ગોદા મારી આવીએ.

થોડીક ટાઢ રહેવી જ જોઈએ. હા, સોડ આવી કે બેભાન ! બેભાન જેવો થઈ જાય. અને પછી જો ઘસઘસાટ ઘસઘસાટ, જાણે અમેરિકા નીકળ્યા ! સવારમાં જાણે અમેરિકા પહોંચી ગયા હોયને એવું લાગે. અલ્યા મૂઆ, રખડી મરવાનું થયું. મનુષ્યમાં સોડ ના હોય. મનુષ્યોના અવતારોમાં સોડ ઘાલીને મૂઆ ઊંઘી જવાનું હોય ? આ જરા થાક ઉતારવા માટે ઊંઘવાનું હોય, જરા આખો દહાડો થાક્યા હોય એટલા હારુ.

ઊંઘના સુખે આવરાય આત્મસુખ

અમે કેટલાંય વર્ષથી રાત્રે તબિયત બગડી હોય. રાત્રે એ (મોડું) થયેલું હોય, પણ સાડા છ વાગે એટલે ઊઠી જવાનું. એક્ઝેક્ટ સાડા છ વાગ્યે. અમે ઊઠીએ ત્યારે સાડા છ વાગ્યા જ હોય. પણ અમે તો સૂતા જ નથી. કારણ કે તે સૂવાનું સુખ, આ ભૌતિક સુખ અમે લઈએ નહીં. આ તો સારી ઊંઘ આવે ને, આ ભાઈને ઊંઘ સારી આવે. મનમાં શું કહે, ‘આજે સરસ ઊંઘ આવી’ પણ સુખ ક્યાંથી આવ્યું તે જાણતો નથી. આ પુદ્ગલમાંથી આવ્યું. આ આત્માનું નહોય. આ પુદ્ગલથી ચાખો ને ત્યારે આત્માનું સુખ બંધ થઈ જાય.

ઊંઘમાંથી આનંદ લઈએ છીએ ને, તે આત્માનો આનંદ નહોય એ. ઊંઘમાં જે ટેસ્ટ આવે છે તે આત્મા નહોય. એ જો છૂટે તો પેલો આનંદ ચાખવા મળે, નહીં તો મળે ક્યાંથી ?

ઊંઘ કેટલી હોવી જોઈએ ? ભગવાને ત્રણ કલાક ઊંઘવા માટે છૂટ આપી છે. આ જગત ઊંઘવા માટે નથી. જ્ઞાન મળ્યા પછી બહુ ઊંઘ ના આવે તે તો સારું, જ્ઞાતા-દ્રષ્ટાપદ વિશેષ રહે. અમે છેલ્લાં વીસ વરસથી એક-દોઢ કલાકથી વધુ ઊંઘ્યા નથી. જ્ઞાનજાગૃતિમાં જ રાતો ગઈ છે. ઊંઘ કેટલી જોઈએ ? આ દેહને એના કાર્ય

પછી થાક ઉતારવા પૂરતી જ અને તેટલો સમય પૂરતો હોય છે.

જ્ઞાની પુરુષ તો નિરંતર જાગૃત જ રહે. ખોરાક ઓછો થઈ ગયો હોય, ઊંઘ ઓછી થઈ ગઈ હોય ત્યારે જાગૃતિ વધે. નહીં તો પ્રમાદચર્યા રહે. ઊંઘ ખૂબ આવે તે પ્રમાદ કહેવાય. ‘પ્રમાદ એટલે આત્માને ગાંસડીમાં બાંધ્યા બરાબર.’

આ સ્ટેશને ઊંઘ કેમ પોષાય ?

વીસ-વીસ વરસ સુધી અમે ઊંઘ્યા જ નથી કે આ જગત કેમ બન્યું છે તે જાણવા માટે. ઊંઘ પણ કેમ પોષાય ? અનંત અવતાર ઊંઘેલા જ ને ! પણ સુરત સ્ટેશને લેરે પડી ગઈ (આત્મજ્ઞાન થયું ત્યારે).

આ મને વીતરાગ વિજ્ઞાન (પ્રગટ) થયું ત્યારથી મેં એક ક્ષણવાર છે તે સમાધિ વગર કશું જોયું નથી. છવ્વીસ વર્ષથી એક મિનિટ ઊંઘ્યો નથી. તમારું કલ્યાણ જ થઈ જાય ને ! તમે જે માગો એ મળે એવું છે ને ? હું તો કહી છૂટું.

આવો સરસ લાભ મળ્યો છે ! આખું જીવન આના માટે, આત્મા માટે કાઢ્યું છે, પછી હવે શેના માટે પડી રહ્યા છો ? સૂઈ રહેવાતું હશે આખી રાત ? આખી રાત પ્રતિક્રમણો કરીને, નવરાશ મળે એ કોણ છોડે ?

પ્રશ્નકર્તા : નહીં છોડે.

દાદાશ્રી : ઊંઘનો સ્વભાવ તો એવો છે, એ તો ના ઊંઘો તો કલાકમાં પછી અર્ધો કલાક એવો આવી જાય કે પછી ખૂબ જ ઊંઘ આવી જાય તો બધી સાટુ વળી જાય. આપણે ટ્રેનમાં બેસીએ છીએ ને, તે ટ્રેનમાં ઊંઘ આવે કે નહીં બેઠા બેઠા ?

પ્રશ્નકર્તા : હં.

દાદાશ્રી : અને વળી જાય. બહુ ગાઢું આવી જાય અને કેવી ? કહ્યું ને વધારે, એક કલાકથી વધારે નહીં ઊંઘેલા, રોજ કલાક. પાછલી ગાંઠો તોડવા માટે.

જ્ઞાનીની સર્વોત્તમ સહનશીલતા

કોઈ મહારાજને કંતાન ના મળે ને ગાડી મળે તો ઊંઘ ના આવે. કારણ પેલી કટેવ પડી ગઈ છે ને આ પલંગવાળાને નીચે સુવે તો ઊંઘ ના આવે. કારણ એને આની કટેવ પડી ગઈ છે. ભગવાને શું કહ્યું કે તને ચાર ગોદડા આપું તોયે ને ચટાઈ આપે તોયે ઊંઘ આવવી જોઈએ. સમાનતા રહેવી જોઈએ. નહીં તો તને એક જાતની કટેવ પડી ગઈ છે. પ્રેક્ટીસ પડી ગઈ છે. અમને તો પહેલેથી બધા ચાર ગાદલામાંયે ઊંઘ આવે ને ચટાઈમાં પણ ઊંઘ આવે. ધંધા પર એવી રીતે સૂઈ જવાનું રાખેલું અને જંગલમાં ધંધા પર જઈએ તો કાંકરા ના હોય તો કાંકરા ભેગા કરીને પાથરીયે તે ઊંઘ ના આવે ને આત્મા હાજર રહે. અમારી સહનશીલતા વર્લ્ડમાં ટોપ ઉપર હોય.

જ્ઞાન પહેલા કેળવ્યો તિતિક્ષા ગુણ

ઘાસ કે પરાળમાં સૂઈ જવાનું થાય ત્યારે કાંકરા ખૂંચતા હોય, તે ઘડીએ યાદ આવે કે ‘બળ્યું, ઘેર કેટલું સરસ મઝાનું હતું!’ તો એ તિતિક્ષા ના કહેવાય. કાંકરા ખૂંચે તે સરસ છે એવું લાગવું જોઈએ. આ તો મેં તમને સૂવા એકલાની જ બાબત કહી, બાકી જ્યારે તેવા સંજોગ બેસે ત્યારે શું કરવું પડે ? એટલે દરેક બાબતમાં આવું હોય. સહન ના થાય એવી સખત ટાઢમાં વગર ઓઢવાને સૂવાનું થયું તો ત્યાં શું કરો ? તમે તો એવી પ્રેક્ટિસ નહીં પાડેલી. મેં તો પહેલા આવી બહુ પ્રેક્ટિસ કરેલી. પણ હવે તો આ સંજોગ બધા એવા સુંવાળા ભેગા થયા કે મારો ઊલટો તિતિક્ષા ગુણ ઘટી ગયો, નહીં તો મેં તો બધા તિતિક્ષા ગુણ કેળવેલા.

આ વેદાંતીઓએ તિતિક્ષા ગુણ કેળવવાનું કહેલું, જૈનોએ બાવીસ પરિષદ સહન કરવાના કહેલા. ભૂખ ઉત્પન્ન થાય, તરસ ઉત્પન્ન થાય, મહીં કકળે એ રીતે ઉત્પન્ન થાય, એ બધું સમતાભાવે સહન કરવાનું શીખો.

કેળવાય મનોબળ, તિતિક્ષાથી

આ શરીરને મુશ્કેલીની પ્રેક્ટિસ પડી જાય ! ખોરાકમાં જે મળ્યું તેમાં આશ્ચર્ય ના થાય કે ‘આવું ? આ તો શી રીતે ભાવે ?’ એવું ટાઢ-તડકો બધી બાબતમાં જોઈએ.

તરસ તો આ લોકોએ જોયેલી જ નહીં. જંગલમાં ગયા હોઈએ ને પાણી ના મળે, એનું નામ તરસ. એ ભૂખ-તરસ અમે જોયેલી. કોન્ટ્રાક્ટના કામમાં જંગલોમાં ને બધે ગયેલા ત્યારે જોયેલી. પછી હિમ પડે એવી ટાઢ સહન ના થાય, સતત તડકો પડે, આ શહેરમાં પડે છે એવો નહીં. બોમ્બ પડતા હોય ત્યારે મનોબળની ખબર પડે ! મનોબળવાળાને જુઓ તો મનોબળ ઉત્પન્ન થાય. પણ જગતે, જીવે મનોબળ જોયું જ નથી ! અમારામાં તો ગજબનું મનોબળ હોય. પણ તે જો જો કરે ને, એ જેટલું જુએ એટલી શક્તિ એનામાં આવે. હું તે રૂપ થઈ ગયો છું અને તમે ધીમે ધીમે તે રૂપ થઈ રહ્યા છો. તે એક દહાડો તે રૂપ થઈ જશો. પણ તમને રસ્તો ટૂંકો મળી ગયો છે અને મારે તો રસ્તો બહુ લાંબો મળ્યો હતો. હું ત્યાગ ને તિતિક્ષા કરી કરીને આવ્યો છું. તિતિક્ષા તો પાર વગરની કરેલી. એક દહાડો શેતરંજ પર સૂઈ જવાનું, એક દહાડો બે ગોદડાં પર સૂઈ જવાનું. જો શેતરંજ પર ટેવ પડી જાય તો બે ગોદડાંમાં ઊંઘ ના આવે અને ગોદડાંમાં ટેવ પડી જાય તો શેતરંજ પર ઊંઘ ના આવે !

કર્ચા ‘તપ’ આવા પાપ

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, આ તમારા પગમાં કણીઓ શાથી પડી ગઈ છે ?

દાદાશ્રી : એ તો અમે આત્મા પ્રાપ્ત કરવા તપ કરેલું. તે કેવું તપ કે બૂટમાં ખીલો ઊંચો આવે તો તેને ઠોકવાનો નહીં, એમ જ ચલાવ્યે રાખવાનું. ત્યાર પછી અમને ખબર પડી કે આ તો અમે અવળે માર્ગે છીએ. અમે આ તપ કરેલું. બૂટની ખીલી બહાર નીકળે ને ચૂંક વાગે તે વખતે જો આત્મા હાલી જાય તો એ આત્મા

જ પ્રાપ્ત થયો નથી એવું હું માનતો હતો. એટલે એ તપ થવા દઈએ. પણ એ તપનો ડાઘ હજીય નથી ગયો ! તપનો ડાઘ આખી જિંદગી ના જાય. તપ તો અંદરનું જોઈએ.

જ્ઞાની રહે સદા વીતરાગ

જ્ઞાની પુરુષને તપવું ના પડે. તેથી પરમાનંદી મોં દેખાય. આ તપે તેય પૂરણ-ગલન સ્વભાવવાળું છે. તપે એટલે લાલ લાલ થઈ જાય ને ઘડીકમાં ટાહું પડી જાય.

રડવાના વખતે રડે કે ના રડે ? અને હસવાના વખતે હસેય ખરો ? હું તો આ વીસ વર્ષથી કોઈ ચીજ ઉપર, પુદ્ગલ ઉપર હસ્યો નથી. શું હસવાનું ? આ તો બધો એંઠવાડો. અને એંઠવાડો જ ખાયા કરે છે આ બધે. આ સ્મશાનની રાખના જ લાડવા ખાય છે લોકો. એનો એ જ એંઠવાડો, કંઈ નવો એંઠવાડો આવતો નથી. પુદ્ગલ એટલે એંઠવાડો. પૂરણ-ગલન, પૂરણ-ગલન, પૂરણ-ગલન, પૂરણ-ગલન... શુદ્ધાત્મા ને પૂરણ-ગલન બે વસ્તુ છે, તેમાં કેટલા શાસ્ત્રો લખ્યા ! ઓહોહોહો ! બે જ વસ્તુ છે, પૂરણ થયા કરે અને એ પાછું ગલન થયા વગર રહે જ નહીં ને ! ખાધું એટલે સંડાસ જવું પડે. તો ઘણા વખત ઊલટીયે થાય છે ને ? પૂરણ અને ગલન એની મેળે થવા દો, નહીં તો દુઃખી થશો. ખાઓ છો ને જાજરે નહીં જાઓ તો દુઃખી થાશો. પાણી પીશો અને પેશાબ કરવા નહીં જાઓ તો દુઃખી થાશો.

બે વિભાગ, ચેતન અને જડ. પુદ્ગલ એ જડ વિભાગ. ના ખાવું હોય તોય ખાવું પડે. ના ભોગવવું હોય તો ભોગવવું પડે. રુચિ અને અરુચિ એ રાગ-દ્વેષના ભાઈ છે, તેથી સંસાર છે. વીતરાગ એટલે મોક્ષ.

પૂરણ-ગલનમાં સુખ ક્યાં ?

અરે, કેટલાકને તો, આ મારા જેવાને ખાવાનુંયે ના ગમતું હોય ! મને ખાવાનું ગમતું હોય ? આ માથાકૂટ કરવાની, દાંતથી ચાવવાનું, આ બધી પીડા ગમતી હોય ? પણ છૂટકો જ નહીં જ્યાં આગળ ! જો કે અમે જુદા રહીએ છીએ આનાથી. એટલે અમારે વાંધો

નહીં, પણ બીજા બધાને (વિચારકને) ગમે નહીં ખરી રીતે. જે વિચારક થયેલો છે ને, વિચારકને બધું સમજાય, શેના માટે આ બધું ? રોજ દાતાણ કરવાના હોતા હશે ? કામ પૂરું ના થાય ? આજ સારી રીતે દાતાણ ઘસીએ પછી કામ પૂરું થઈ જવું જોઈએને ? આજ નહીં ને આઠ દહાડે પણ પૂરું તો થવું જોઈએને ? કોઈનું પૂરું થયું ? એનું શું કારણ છે કે પૂરણ-ગલનમાં પૂરું થતું હશે આ ? ભગવાને શું કહ્યું ? પૂરણ-ગલન પૂરું થાય નહીં. ગલન થયા પછી પૂરણ થયા કરે, પૂરણ થયા પછી ગલન થયા કરે, ધંધો જ માંડેલો આ. આ પૂરણ-ગલન અમે કહીએ છીએ કે જો તું વિચારશીલ હોય તો લે, હું તને ચોખ્ખું કહી દઉં કે પૂરણ-ગલન વસ્તુઓ બાદ કરતો કરતો જાય તો આત્મા હાથમાં આવે એવો છે, પણ એને સમજણ પડે નહીંને !

તેથી કૃપાળુદેવે કહ્યું ને કે જ્ઞાની પુરુષ એ તો દુર્લભ, દુર્લભ, દુર્લભ છે. એમણે પોતે લખ્યું છે કે જો અમને જ્ઞાની મળ્યા હોત તો પૂંઠે પૂંઠે વહ્યા જાત. અમારે આ ભાંજગડો ના કરવી પડત કે અમને જ્ઞાની માની બેઠા છે લોક અને ત્યાગ અમારે કરવો છે તે થતો નથી. કારણ કે કમિક માર્ગ ત્યાગ કરવો જ પડે, છૂટકો જ ન થાય. જ્યાં સુધી પારાયણ પૂરું ન થાય ત્યાં સુધી ત્યાગ કરવો જ પડે. કારણ કે પૂરણ સાથે ગલન હોય. અને અહીં અકમમાં તો પૂરણ જ બંધ કરી દઈએ છીએને ! પૂરણ જ સ્ટોપ એટલે પછી ગલન એકલું જ હોય. આ વિજ્ઞાન પૂરેપૂરું સમજી લે તો ગમે તેવી સ્થિતિમાંય તેને સમાધિ રહે. પણ સમજવું જોઈએ અમારી પાસે આવીને. પૂછી પૂછીને બધું સમજી લેવું જોઈએ. તમે સમજી લીધું છે કે કાચું રાખ્યું છે ?

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, સમજાતું જાય છે. આસ્તે આસ્તે ફીટ થતું જાય છે.

ખરું તપ કોને કહ્યું ?

ભગવાને 'જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને તપ - એ ચાર મોક્ષના પાયા છે' એમ કહ્યું, પણ લોકો પોતાની ભાષામાં લઈ ગયા. 'હું શુદ્ધાત્મા છું' એ જ્ઞાન, 'હું

શુદ્ધાત્મા છું' એવી પ્રતીતિ એ દર્શન અને જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા રહે એ ચારિત્ર. અને બહાર કશું થાય ત્યારે હૃદય તપે ત્યારે એને જોવું અને જાણવું એ તપ એને અંતર તપ, અદીઠ તપ કહ્યું. મોક્ષે જવા માટે અંતર તપ જોઈશે, બાહ્ય તપની જરૂર મોક્ષે જવા નથી. બાહ્ય તપથી સારી ગતિ મળે, પણ મોક્ષ ના મળે. અદીઠ તપ દેખી ના શકાય એવું હોય. ફોરેનમાં પ્રવેશ ન કરવો અને હોમમાં જ રહેવું એને જ ભગવાને ખરું તપ કહ્યું. આત્મા અને અનાત્માના સાંધાને એક થવા ના દે તે ખરું તપ. અને આ તપ પણ શાને માટે કરવાનું ? કારણ કે અનાદિથી ફોરેનનો અધ્યાસ છે તેથી તપ કરવું પડે, છતાં આ તપથી તપવાનું ના હોય.

હોમ અને ફોરેનના સાંધા પર જ્ઞાનીનું તપ

પ્રશ્નકર્તા : જ્ઞાની પુરુષને શું સાધના ને તપ હોય ?

દાદાશ્રી : જ્ઞાની પુરુષને સાધના ના હોય. સાધના નહીં, સાધ્ય વસ્તુ પ્રાપ્ત થયા પછી સાધના હોતી નથી. અને તપ, આવું કોઈ દહાડો તપ ના હોય, આ જે બહારનું તપ હોય છે. એ તો દેખાય નહીં એવું હોય, અદીઠ તપ હોય.

દાદા અદીઠ તપ કરે છે. જુઓને, આમ કોટ કેટલો ભારે પહેરે છે, બૂટ પહેરે છે, પાલીસવાળા પણ તપ કેવું ?

પ્રશ્નકર્તા : અદીઠ તપ.

દાદાશ્રી : અદીઠ તપ, એક સમય તપ વગર નહીં જવાનો. હોમ ડિપાર્ટમેન્ટ, ફોરેન ડિપાર્ટમેન્ટ પર એક્ઝેક્ટ તપ ચાલ્યા કરતું હોય. આમાંથી આમાં કોઈ ડોલ ભરે નહીં ને આમાંથી આમાં કોઈ ડોલ ભરે નહીં એટલું બધું.

આંતરિક તપથી મોક્ષ છે. બાહ્ય તપ ના દેખાય અમારું એકું તપ બહાર દેખાય નહીં પણ અંતરમાં નિરંતર તપ રહે. નિરંતર ચોવીસેય કલાક તપ રહે અમને. અમને તપ શેનું રહે ? અમે હોમ ડિપાર્ટમેન્ટમાંથી ફોરેન

ડિપાર્ટમેન્ટમાં એક ક્ષણવાર પણ આવીએ નહીં. એ તપ અમારું ત્યાં આગળ હોય. હોમ ડિપાર્ટમેન્ટ અને ફોરેન ડિપાર્ટમેન્ટના સાંધા ઉપર અમારું તપ હોય. તે અમે ફોરેન ડિપાર્ટમેન્ટમાં સહેજ પણ પ્રવેશ કરીએ નહીં.

વર્તે નિરંતર સ્વપરિણતિ જ

જ્ઞાનીનું તપ કેવું હોય ? એક ક્ષણવાર પણ આ સંસાર ટકવા જ ના દે. હોમ ડિપાર્ટમેન્ટ (શુદ્ધાત્મા) અને ફોરેન ડિપાર્ટમેન્ટ જુદું જ રાખે. અમારી (પર-) પરિણતિ એક સેકન્ડ પણ ના હોય અને હંમેશાં, નિરંતર સ્વ-પરિણતિ જ હોય.

અમારું તપ અમને સંસારમાં ઘડીવાર ના રહેવા દે, એવું અમારું તપ હોય. તપ એટલે હોમ ડિપાર્ટમેન્ટમાંથી ફોરેનમાં ક્યારેય પણ (જાય) નહીં. ફોરેનમાં જરાક મોઢું ઘાલ્યું હોય તે પહેલાં અંદર બૂમ મારે. એટલે હોમ અને ફોરેન વચ્ચેનો જે સાંધો છે, ત્યાં અમારું તપ ઊભું રહેવાનું. એટલે પરપરિણતિ ને સ્વપરિણતિ, તમે શબ્દ સાંભળેલો ને ? તે અમારી પરપરિણતિ એક સેકન્ડ પણ ના થાય.

ભગવાને જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર અને તપ, ચાર પાયા મોક્ષના કહ્યા. તે ચારેય છે તે અહીં મનુષ્ય પાંચ ઈન્દ્રિયોથી જોઈ શકે એમ નથી. મોક્ષનાં પાયા જે ચાર કહ્યા ભગવાને તે પાંચ ઈન્દ્રિયથી દેખાય એવાં નથી. જે તપ કોઈને દેખાય નહીં છતાં તપ હોય તે જ મોક્ષે લઈ જાય. દેખાય તે તપ ચતુર્ગતિમાં લઈ જાય.

પ્રશ્નકર્તા : કંઈ બેઠું નહીં, દાદા. એ ફરી વાર કહો જરા. અને જરા વિસ્તારથી કહો. એનું રહસ્ય ખોલો થોડુંક.

દાદાશ્રી : એ જેને જ્ઞાન, દર્શન ચારિત્ર ને તપ ચાર પાયા હોયને, તેનું બહાર કશું ના દેખાય. જ્ઞાનેય ના દેખાય, દર્શનેય ના દેખાય, ચારિત્ર ના દેખાય ને તપેય ના દેખાય. બહાર આમ પાંચ ઈન્દ્રિયોથી ના દેખાય, એ તો એના પરિચયથી સમજાય. કારણ કે બધું આંતરિક હોય છે અને બાહ્ય એ સંસારનું કારણ છે.

બાહ્ય જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર ને તપ, એ સંસારનું કારણ છે. એટલે ઉર્ધ્વગતિનું કારણ છે. પુણ્યે બંધાવાનું કારણ છે. પેલું મોક્ષનું કારણ છે. પુણ્યે બંધ છે.

ઉપયોગ નિરંતર, અદીઠ તપનો

આખો દહાડો જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર-તપ. દાદા જ દેખાયા કરે, જો જોતાં આવડે તો. તે ચારેવ દેખાયા કરે, જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર અને તપ. નિરંતર તપ હોય અમને. અમે નિરંતર ચોવીસેય કલાક તપમાં હોઈએ પણ અમારું તપ અદીઠ તપ હોય. જે તપ દેખવામાં આવે તેનું પુણ્ય બંધાય. જે તપ બીજા જોઈ શકે એનું પુણ્ય બંધાય. જે તપ દેખાય નહીં એનાથી મોક્ષ થાય. એટલે અદીઠ તપ હોય.

પ્રશ્નકર્તા : અદીઠ તપ કેવું હોય ?

દાદાશ્રી : દેખાય નહીં એવું. કોઈનાથી દેખાય નહીં એવું કે જે આત્મા ને અનાત્માના સાંધા ઉપર અમારું તપ હોય. એકાકાર ના થવા દે. તન્મયાકાર ના થવા દે એ સાંધા ઉપર હોય એટલે અંદરનું તપ આ બહાર કેમ દેખાય લોકોને ? બહાર તો ઉદય હોય તેવું હોય બધું, પણ અંદરનું તપ એ અદીઠ તપ કહેવાય. એ હોમ ડિપાર્ટમેન્ટમાંથી ફોરેનમાં જવા ના દે. ફોરેનમાં સુપરફ્લુઅસ રાખે, સુપરફ્લુઅસ. ફોરેનમાં છે તે એનું જે ઉદય કર્મ છે ને એ ઉદય કર્મને આધીન રાખે. એમાં પોતે આ અંગુલિ ના કરે. મારું કોઈ તપ કોઈ દેખાય છે તમને ?

અમે નિરંતર તપમાં હોઈએ. એક સમય પણ તપની બહાર ના હોઈએ. હવે તપ એટલે તમારે શું તપવાનું ? મારું તપ એ જુદું તપ હોય. મારું ફોરેનમાં જાય જ નહીં. ઉપયોગ ફોરેનમાં જાય જ નહીં, ઉપયોગ હોમમાં જ રહે. તમને સમજ પડીને ? એ મારું તપ એ દશાનું હોય.

દાદાના અલૌકિક નિબ્રાંત તપ

આ દાદાનું તપ વર્લ્ડમાં વીતરાગો સિવાય કોઈએ કર્યું નથી, એ દાદાનું તપ છે. પણ તે તમને શી રીતે

દેખાય બધું ? એક ક્ષણ વાર અમે પુદ્ગલની સાથે સંગાથ નથી કરતા. પુદ્ગલિક ભાવ જેને કહેવામાં આવે છે, એની સાથે એક ક્ષણવાર અમે સંગાથ નથી કરતા. તો એ ત્યાં આગળ કે આ પૌદ્ગલિક ભાવ અને આ ચેતન ભાવ, ત્યાં આગળ તપ રહ્યા કરવાનું અમારું. સમજમાં આવ્યું તમને ? તે ચેતન ભાવ એકપણ પૌદ્ગલિક ભાવ ન પામે ત્યાં તપ કરવાનું. કારણ કે ક્યારે પૌદ્ગલિક ભાવને પામે કે દાદાનો કાન કાપે ને ત્યારે તે ઘડીએ છે તે જો તપ ના થાય તો પૌદ્ગલિક ભાવ પામી જાય. કારણ કે દેહ જોઈન્ટ છે ને હજુ ?

પ્રશ્નકર્તા : દેહ નજીક છે ને !

દાદાશ્રી : હા, નજીક છે ને સંયોગ સંબંધ છે પણ કાન કાપે અને કાન જોડે તો એકાકાર ના થાય, પણ પુદ્ગલભાવ જોડે એકાકાર થાય. હવે ત્યાં આગળ એ તપ તૂટ્યું કહેવાય. ભગવાન કહે છે, એ તપ ના તૂટવું જોઈએ. ત્યાં તપ રાખવાનું. જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર ને તપ એ બાઉન્ડ્રી ઉપર રાખવાનું છે. હવે એ બહાર ખુલ્લું દેખાય જ નહીંને, કોઈને ? આ વીતરાગોનો મત.

એટલે ભગવાને જે ચાર કહ્યું, એ જ્ઞાનેય બહાર હોતું નથી, એ દર્શનેય બહાર નથી હોતું. એ બધું આંતરિક છે. બધું ભગવાનનું, રિયલ ભાષાનું છે અને આ રિલેટિવ ભાષાનું છે. આ ભ્રાંતિ ભાષા છે. લૌકિક ભાષા છે અને પેલું અલૌકિક વસ્તુ છે. નિબ્રાંત ભાષા છે.

જ્ઞાન જ વર્તે હરદમ, સ્વ-પરના સાંધે

સ્થૂળમાં તપવાનું તો અમારે કોઈ દા'ડો બને જ નહીં. મહીં તપવાનું હોય જ નહીંને ! તપે જ નહીં કશું. નિરંતર સૂક્ષ્મમાં તપ હોય.

પ્રશ્નકર્તા : એટલે ચારિત્રમાં આવી ગયું છે માટે ?

દાદાશ્રી : ચારિત્રમાં આવી ગયેલું છે તેથી. એ વાત ચારિત્રની જાણી શકતા છતાં પણ ચારિત્ર કોઈ

દાદાવાણી

કારણથી રહેતું નથી, જેવું જોઈએ એવું. ચારિત્રવાળા બોલે નહીં આ બધું.

પ્રશ્નકર્તા : શું બોલે નહીં ?

દાદાશ્રી : ભગવાન બોલતા'તાને, તે આ હું બોલું છું પણ ભગવાન મહીં ડખલ ન્હોતા કરતા, હું (બીજાના કલ્યાણ માટે) ડખલ કરું છું. એટલે એટલું ચારિત્ર ડખલવાળું કહેવાય.

પ્રશ્નકર્તા : તો એ વખતે તપ હોય ?

દાદાશ્રી : ના, (અમારે) તપની જરૂર નહીં ! તપ તો કોઈ થયેલું જ નહીં. તપ થાય ત્યારે તો મોઢું બગડી જાય, બખ્યું. તપનું તો ટેન્શન રહે.

પ્રશ્નકર્તા : આપ કહો છો ને કે સ્વ અને પર બે જોઈન્ટ (ભેગું) ના થાય એવું અમારું તપ વર્ત્યા કરતું હોય.

દાદાશ્રી : એ તો અમારું જ્ઞાન જ વર્ત્યા કરતું હોય. તપ પૂરું થઈ ગયું હોય. એ બે જોઈન્ટ ક્યારેય પણ થાય નહીં. આ પ્રતીતિ ને આ અનુભવ બે ફરે નહીં એવું અમારું ચારિત્ર હોય. અંદર જ તપ તો બિલકુલેય રહ્યું નહીં પછી.

પ્રશ્નકર્તા : જ્યાં સુધી તપ થાય છે ત્યાં સુધી અપૂર્ણતા કહેવાય ને ?

દાદાશ્રી : અપૂર્ણતા તો ઠેઠ 'કેવળજ્ઞાન' થતાં

સુધી અપૂર્ણ જ કહેવાય. મારુંય અપૂર્ણ કહેવાય ને તમારુંય અપૂર્ણ કહેવાય.

તપ કરવાથી પોતાની જ્ઞાનદશાની ડિગ્રીઓ વધે છે. તપ છેલ્લી શુદ્ધતા લાવે છે. સો ટચનું સોનું તો હું પણ ના કહેવાઉં અને તમે પણ ના કહેવાઓ. અને જ્ઞાનીનેય દેહનાં તપ હોય. મારે ઘણાખરાં તપ ઓછા થઈ ગયા. મારે તપ હોય જ નહીં.

સૂક્ષ્મતર તપથી પહોંચાય પૂર્ણતાએ

તેથી લખ્યું ને કે, દાદા અદીઠ તપ કરે છે. અદીઠ તપ એ છેલ્લું તપ કહેલું છે. અમે છેલ્લું તપ કર્યા કરીએ. આત્મા ને અનાત્માના બેના સાંધા વચ્ચે, અનાત્મા ભણી જાય જ નહીં. ફોરેન ડિપાર્ટમેન્ટમાં જાય જ નહીં, હોમ ડિપાર્ટમેન્ટમાં જ રહે. ત્યાં તપ રાખવાનું, એ અદીઠ તપ. તે તમારે આ તપમાંથી તપતાં તપતાં પછી આગળ અદીઠ તપ સુધી આવે.

અમારે નિરંતર તપ હોય. તમારું તપ જાડું તપ છે, અમારું તો બહુ સૂક્ષ્મ તપ. પણ આ જાડું બળશે ત્યાર પછી એ સ્થૂળમાંથી સૂક્ષ્મમાં તપ આવશે, સૂક્ષ્મમાંથી સૂક્ષ્મતર તપ આવશે. ત્યાર પછી એ જે મારું તપ છે, એની પાસે તમારું તપ આવશે. ત્યાં સુધી બધી આ ખોટ જશે ત્યારે પત્તો ખાશે.

આ જાડામાંથી સૂક્ષ્મ થાય તો એ ભગવાન થાય, સીધો, ડિરેક્ટ. કોઈ ધોરણ જ પાસ ના કરવું પડે.

- જય સચ્ચિદાનંદ.

બાળકો-યુવાનો માટે એપ્રિલ-મે ૨૦૧૨ દરમ્યાન યોજાયેલ સમર કેમ્પ

આ વર્ષે વેકેશન દરમ્યાન સીમંધર સીટી, મુંબઈ, સુરત, રાજકોટ, ભાવનગર, વડોદરા, ભૂજ, ગોધરા (પાવાગઢ) અને બેંગલોર એમ કુલ નવ સત્સંગ સેન્ટરોમાં અલગ-અલગ વયમર્યાદાવાળા ગ્રુપમાં ૭ થી ૨૧ વર્ષના છોકરાં-છોકરીઓ માટે તા. ૨૧ એપ્રિલથી ૨૬ મે, ૨૦૧૨ દરમ્યાન ૨૦ સમર કેમ્પનું આયોજન કરવામાં આવ્યું. અંદાજે ૪૦૦૦ જેટલાં બાળકો-યુવાનોએ આ શિબિરોમાં ભાગ લીધો. પૂજ્ય દીપકભાઈએ સીમંધર સીટીમાં યોજાયેલ ૧૭ થી ૨૧ વર્ષના ગ્રુપના બે સમર કેમ્પમાં શિબિરાર્થીઓ સાથે સત્સંગ કર્યો હતો. આ શિબિરોમાં અથડામણ ટાળો, જૂઠું બોલવાના નુકસાન, ઈર્ષા, વાણીનો વ્યવહાર, પૈસાનો વ્યવહાર, કુસંગથી કેવી રીતે બચવું, સારા મિત્રોની પસંદગી કેવી રીતે કરી શકાય વિગેરે વિષયો પર વિવિધ રમતો તથા પ્રવૃત્તિઓ દ્વારા તેમજ આપ્તપુત્રો/આપ્તપુત્રીઓ સાથેના સત્સંગથી પરમ પૂજ્ય દાદા ભગવાનના વિજ્ઞાનની સમજણ આપવામાં આવી હતી. આ વર્ષે પણ હિન્દી શિબિર દરમ્યાન ૧૫૦ જેટલા બાળકો માટે બે દિવસની વિશેષ શિબિરનું આયોજન થયું હતું. જેમાં ૭ થી ૧૬ વર્ષ સુધીના બાળકો-યુવાનોઓએ ભાગ લીધો હતો.

You Have to Become Free From Opinions, Not from Things

Questioner: There is a lot in my understanding, but I am not able to put that into practice; so what about that?

Dadashri: There is no problem if it does not occur that way. All one needs is understanding (*samjan*). Understanding means that You are free from the moment You become separate from your opinion. If 'Chandulal' is doing anything negative and he says, 'I do not want this; I do not want to do this,' then he becomes free from his opinion. And if this opinion of his remains forever, then he is definitely separate from it.

So one has to be free from opinion, not from any thing. Whenever one becomes free from things (events and experiences through thoughts, speech and acts), it is fine. But it is more important to make it without any support (of the Self). Therefore, You have to be free from your opinions and not from the thing itself. That is why 'we' have given *pratikraman*. *Pratikraman* means that one has become free from opinion. If one does such firm and exact *pratikraman*, he will become free from the opinion.

Without *pratikraman*, your opinions will remain and you will stay bound to your mistakes. Your opinion is in whatever mistake occurs. Once you do this *pratikraman*, this opinion is erased.

The mind has arisen because of opinions. I never have any opinions about anyone. This is because after having 'seen' once, there is no second opinion. If a person steals due to circumstances, and I see it with my own eyes, even then I will not call him a thief. This is because it is his circumstances that lead him to steal. People would immediately label him a thief if they caught him stealing. Was it due to circumstances or not? Was he a thief forever? The world does not care about this. I would only call a person a thief if he were a thief forever (steals all the time), and not the one who steals only due to the bad circumstance. My opinion about a person does not change, once it is made. Until now I have not changed my opinion about anyone.

Pratikraman is Disagreement with Old Opinion

Questioner: Now I have to continue doing *pratikraman* for the opinions that arise, do I not?

Dadashri: The opinions that arise are due to a past *karmic* account (*hisaab*). If you do *pratikraman* now, then you do not bind an opinion again. In doing so, You are saying, 'I am no longer of the same opinion, I am not in agreement in this matter,' and so You become free at that time. Opinion that was bound in the past was cleared this time around. Once You understand this much, there will be no problem. If a mistake is being protected (*rakshan*), then You should correct that. There is nothing else to it. If you make a mistake, if you do something that would harm someone, you will attain closure if you do *pratikraman*.

What does *pratikraman* mean? It means, 'I am not in agreement with the mistake being made.' *Pratikraman* itself proves that I do not agree with that. Before, I was of the opinion that it should be done a certain way, but now I do not agree with that. It is enough if the opinion changes. This world exists on opinions.

(From Param Pujya Dadashri's 'Pratikraman' Book)

દાદાઈ જગતકલ્યાણ મિશન - સત્સંગ હાઈલાઈટ્સ

૨૬ મે : સીમંધર સીટી, અડાલજ ત્રિમંદિર સંકુલમાં રહેતા મહાત્માઓ માટે પૂજ્યશ્રી દીપકભાઈની હાજરીમાં ડબ્બાપાર્ટી અને હળવા સત્સંગનો કાર્યક્રમ યોજાયો. ત્રિમંદિર સંકુલમાં રહેતા તમામ મહાત્માઓએ ઉલ્લાસભર ભાગ લીધો.

૨૭ મે : સીમંધર સીટી પાછળ અંબા ટાઉનશીપમાં અંબા સ્કૂલના નવા બિલ્ડિંગનું પૂજ્યશ્રીના વરદ હસ્તે ઉદ્ઘાટન થયું. નવા સત્રથી નવા બિલ્ડિંગમાં સ્કૂલ ચાલુ થશે. હાલમાં કે.જી.થી ધોરણ ૧૦ સુધીની ગુજરાતી માધ્યમની સ્કૂલ ચાલે છે, જેમાં ૩૫૦ જેટલાં વિદ્યાર્થીઓ ભણે છે. ભવિષ્યમાં અંગ્રેજી માધ્યમ પણ ચાલુ કરવાના ભાવ છે.

સાંજે ૬ વાગે પૂજ્યશ્રીએ યુ.એસ.એ. સત્સંગ પ્રવાસે જવા વાત્સલ્યમાં પ્રસ્થાન કર્યું હતું. સીમંધર સીટીના મહાત્માઓ દર્શન માટે કતારબંધ ઊભા રહ્યા હતા અને જગતકલ્યાણનું ખૂબ કાર્ય થાય તેવી ભાવનાઓ પ્રગટ કરી હતી.

૨૮ મે : અમેરિકાના વર્જિનિયામાં પ્રથમ વખત આપ્તપુત્ર સત્સંગ યોજાયો. એમાં ૧૦૦ જેટલાં મુમુક્ષુઓએ તેમજ જે મંદિરમાં કાર્યક્રમ યોજાયો હતો, એના ટ્રસ્ટીઓએ પણ ભાગ લઈ પ્રશ્નો પૂછી દાદાના જ્ઞાનનો પરિચય મેળવ્યો હતો.

૩૦ મે થી ૪ જૂન : પૂજ્યશ્રી દીપકભાઈના અમેરિકાના ફિલાડેલ્ફીઆમાં પ્રથમ વાર યોજાયેલ કાર્યક્રમમાં પહેલા બે દિવસ દરમ્યાન જૂના મહાત્માઓએ પૂજ્યશ્રી સાથે પિકનિક, ફોટો સેશન વિગેરેમાં જોડાઈ અમૂલ્ય તકનો લાભ લીધો હતો. ઘણાં બધાં મહાત્માઓ દૂર દૂરથી, બીજા રાજ્યોમાંથી પણ આવ્યા હતા. ત્યાર બાદ સત્સંગ-જ્ઞાનવિધિ કાર્યક્રમ દરમ્યાન ૩૨૫ મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું હતું. કાર્યક્રમના અંતે સ્થાનિક મહાત્માઓને મીની ગુરુપૂર્ણિમા ઉજવાઈ ગઈ એવો આનંદનો અનુભવ થયો હતો.

૬ થી ૮ જૂન : અમેરિકાના રાલે શહેરમાં યોજાયેલ સત્સંગ-જ્ઞાનવિધિ કાર્યક્રમ દરમ્યાન ૪૦૦ મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું હતું. સ્થાનિક મહાત્માઓએ ખૂબ મોટા પાયે કાર્યક્રમ માટે પ્રચાર કર્યો હતો. ફલશ્રુતિ તરીકે ઘણાં લોકો જ્ઞાન પામ્યા હતા. ૬ જૂને શારલોટમાં પણ આપ્તપુત્ર સત્સંગ યોજાયો હતો, જેમાં ૨૦૦ મુમુક્ષુઓએ દાદાના જ્ઞાનનો પરિચય મેળવ્યો હતો અને રાલે પહોંચીને આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું હતું.

૯-૧૦ જૂન : જેક્સનવિલે ખાતે ફ્લોરિડા તથા આસપાસના વિસ્તારના જૂના મહાત્માઓને લાભ મળે તે હેતુ શિબિરનું આયોજન થયું હતું. ૩૦૦ જેટલાં મહાત્માઓએ ભાગ લીધો હતો. પૂજ્યશ્રી સાથે બીચ પર તથા કૂડમાં ઈર્નફોર્મલ સત્સંગ થયા હતા, તેમાં મહાત્માઓએ પોતાને મૂઝવતા પ્રશ્નો પૂછ્યા હતા તથા જ્ઞાનસંબંધી સુંદર અનુભવો કહ્યા હતા.

૧૧ જૂન : એપલ કંપનીના આઈફોન મોબાઈલ તથા આઈપેડ માટે ‘દાદા ભગવાન’ ‘એપ’ જાહેર જનતા માટે એપસ્ટોર પર ખુલ્લી મૂકવામાં આવી હતી.

આપ્તસિંચનની બીજી બેચના ૯ સાધકો ત્રણ વર્ષનો અભ્યાસક્રમ પૂરો કરીને કાયમી ધોરણે તથા ત્રીજી બેચના ૮ સાધકો ૬ મહિનાની ઈન્ટર્નશીપ માટે અડાલજ ત્રિમંદિર સંકુલમાં જગતકલ્યાણ કાર્યમાં જોડાયા છે.

૧૨ થી ૧૪ જૂન : બર્મિંગહામમાં સૌ પ્રથમ વખત આયોજિત સત્સંગ-જ્ઞાનવિધિ કાર્યક્રમ દરમ્યાન ૧૫૬ મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું. વુલ્કન પાર્ક ખાતે સ્થાનિક મહાત્માઓને પૂજ્યશ્રીની નિશ્રામાં રહેવાનો અમૂલ્ય લ્હાવો મળ્યો હતો.

૧૬ થી ૧૮ જૂન : શિકાગોમાં યોજાયેલ આયોજિત સત્સંગ-જ્ઞાનવિધિ કાર્યક્રમ દરમ્યાન ૨૧૫ મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું. શિકાગોના સીમાચિહ્ન સમાન સિઅર્સ ટાવર કે જે હવે વિલિસ ટાવર તરીકે ઓળખાય છે, એની પૂજ્યશ્રીએ સ્થાનિક મહાત્માઓ સાથે મુલાકાત લીધી હતી. આમ શિકાગોના મહાત્મા-મુમુક્ષુઓને પૂજ્યશ્રી સાથે ઈર્નફોર્મલ સમય ગાળવાની અમૂલ્ય તક સાંપડી હતી. પરમ પૂજ્ય દાદા ભગવાને પણ એમના અમેરિકા સત્સંગ પ્રવાસ વખતે આ ટાવરની મુલાકાત લીધી હતી અને એમણે તે વખતે અસહ્ય ઠંડીને કારણે જીવનમાં એક જ વાર પાટલૂન (પેન્ટ) પહેર્યું હતું.

૧૭મી જૂનથી આપ્તસિંચનના સાધક ભાઈઓની પાંચમી બેચમાં ૧૦ સાધકો ભાદરણ ખાતે અને બહેનોની બીજી બેચમાં ૧૫ સાધિકાઓ દાદા દર્શન, અમદાવાદ ખાતે જોડાયા હતા.

દાદાવાણી

આત્મજ્ઞાની પૂજ્ય નીરુમા તથા પૂજ્ય દીપકભાઈના આશીર્વાદ પ્રાપ્ત આપ્તપુત્રોના સત્સંગ કાર્યક્રમ

નાગપુર	તારીખ : ૧૨ જુલાઈ	સમય : સાંજે ૬ થી ૮	સંપર્ક : ૯૯૭૦૦૫૯૨૩૩
સ્થળ : કચ્છી વિશાઓશવાલ સમાજ, ૫૭-૫૮ અનાથ વિદ્યાર્થી ગૃહ લેઆઉટ, લક્ષ્મણ.			
રાઈચુર	તારીખ : ૧૩ જુલાઈ	સમય : સાંજે ૭ થી ૯	સંપર્ક : ૯૮૪૪૪૬૧૨૧૪
સ્થળ : તેરાપંથ ભવન, પારસ ગાર્ડન, રાઈચુર.			
સિકંદરાબાદ	તારીખ : ૧૪ જુલાઈ	સમય : સાંજે ૭ થી ૯	સંપર્ક : ૯૮૮૫૦૫૮૭૭૧
સ્થળ : પ્લોટ નં. ૫૫, સૈયદ જલાલ ગાર્ડન, ઓલ્ડ લાયન આર્થ ઈન્સ્ટીટ્યુટ પાસે, વેસ્ટ મહેડપલ્લી.			
હૈદરાબાદ	તારીખ : ૧૫ જુલાઈ	સમય : સવારે ૧૦ થી ૧૨	સંપર્ક : ૯૯૮૯૮૭૭૭૮૬
સ્થળ : જૈન સેવા સંઘ, રામકોટ, ઈડન બાગ, હૈદરાબાદ.			
હૈદરાબાદ	તારીખ : ૧૫ જુલાઈ	સમય : બપોરે ૩-૩૦ થી ૫-૩૦	સંપર્ક : ૯૮૪૯૦૨૪૫૯૦
સ્થળ : શ્રી કચ્છ કડવા પાટીદાર સમાજ, શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ ભવન, એલ.બી. નગર.			
વિજયવાડા	તારીખ : ૧૭ જુલાઈ	સમય : સાંજે ૭ થી ૯	સંપર્ક : ૯૮૪૮૧૨૯૯૮૮
સ્થળ : શ્રી વિજયવાડા ગુજરાતી સમાજ, આર.આર. અખારાઓ સ્ટ્રીટ, વિજયવાડા.			
મૅંગલોર	તારીખ : ૧૮ જુલાઈ	સમય : સાંજે ૪-૩૦ થી ૬-૩૦	સંપર્ક : ૯૩૪૧૩૫૦૦૧૯
સ્થળ : ધ્યાન મંદિર, શારદા વિદ્યાલય કોડીયલબીચલ, પી.વી.એસ. ક્લાસ્ટ્રુંજની પાસે, મૅંગલોર.			
મૅંગલોર	તારીખ : ૧૮ જુલાઈ	સમય : રાત્રે ૮-૩૦ થી ૧૦	સંપર્ક : ૯૩૪૧૩૫૦૦૧૯
સ્થળ : શ્રી ઉમિયાધામ ભોજરાવ લેન, ગુજરાતી સ્કૂલની પાસે, કુદરોલી, મૅંગલોર.			
ચેન્નઈ	તારીખ : ૧૮ અને ૧૯ જુલાઈ	સમય : રાત્રે ૮ થી ૧૦	સંપર્ક : ૭૨૦૦૭૪૦૦૦૦
સ્થળ : કમ્યુનીટી હોલ, અંકુર ગ્રાંડ, ૨૫૨, પુનમલ્લી હાઈ રોડ, કિલપોક, બ્રિજ હોટલ પછી, ચેન્નઈ.			
ઉડુપી	તારીખ : ૧૯ જુલાઈ	સમય : સાંજે ૬ થી ૮	સંપર્ક : ૯૭૪૩૫૭૭૧૩૨
સ્થળ : ભુવનેન્દ્ર મંડપ, શ્રી લક્ષ્મી વેકટેશા (SLV) ટેમ્પલ, વી.ટી. રોડ, ઉડુપી.			
કારકલ	તારીખ : ૨૦ જુલાઈ	સમય : સવારે ૧૦ થી ૧૨	સંપર્ક : ૯૮૨૦૩૩૦૩૬૧
સ્થળ : મહાવીર ભવન, અનેકેરે, હીરીયાંગાડી રોડ, કારકલ.			
બેંગલોર	તારીખ : ૨૦ જુલાઈ	સમય : સ્થળની જાણકારી માટે	સંપર્ક : ૯૫૯૦૯૭૯૦૯૯
બેંગલોર	તારીખ : ૨૧ જુલાઈ	સમય : સવારે ૯-૩૦ થી ૧૨	સંપર્ક : ૯૫૯૦૯૭૯૦૯૯
સ્થળ : ઉમિયાભવન, શ્રી પાટીદાર પરિવાર સમાજ # ૯૮૦ સર્વિસ રોડ, વિજય નગર બીજો સ્ટેજ, RPC layout.			
બેંગલોર	તારીખ : ૨૧ જુલાઈ	સમય : સાંજે ૬ થી ૮	સંપર્ક : ૯૩૪૨૫૩૦૧૭૬
સ્થળ : શ્રી ગણપતી સેવા મંડલી, માનસ મંથન મંદિર હોલ, પહેલે માળે, BEL કોલોની, જલાહલ્લી.			
હુબલી	તારીખ : ૨૧ જુલાઈ	સમય : સાંજે ૫-૩૦ થી ૮-૩૦	સંપર્ક : ૯૩૪૩૪૦૧૨૨૯
સ્થળ : ગુજરાત ભવન, દેશપાંડે નગર, હુબલી.			
બેંગલોર	તારીખ : ૨૨ જુલાઈ	સમય : સવારે ૧૦ થી ૧૨-૩૦	સંપર્ક : ૯૦૩૫૩૨૯૮૯૭
સ્થળ : સંભવનાથ ભવન, એ.એન.કે. રાવ રોડ, વી.વી. પુરમ, બસવનગુડી.			
બેંગલોર	તારીખ : ૨૨ જુલાઈ	સમય : સાંજે ૪-૩૦ થી ૭	સંપર્ક : ૯૫૯૦૯૭૯૦૯૯
સ્થળ : Whitefield.			
મદુરાઈ	તારીખ : ૨૩ જુલાઈ	સમય : સવારે ૯ થી ૧૧, રાત્રે ૮-૩૦ થી ૧૦-૩૦	સંપર્ક : ૯૪૪૩૩૫૦૬૯૫
તારીખ : ૨૪ જુલાઈ સમય : સવારે ૯ થી ૧૧,			
સ્થળ : તેરાપંથ ભવન, ૧૮,૧૯ મુતીયાહ પીલ્લાઈ લેન, મારવાડ રાવડી, વિનયાગર મંદિરની પાછળ, મદુરાઈ.			
સેલમ	તારીખ : ૨૪ જુલાઈ	સમય : સાંજે ૭-૩૦ થી ૯-૩૦	સંપર્ક : ૯૩૬૨૧૦૮૩૨૨
સ્થળ : ગુજરાતી સમાજ કલ્યાણ મંડપમ્, સેન્નીસ ગેટ વે હોટેલની સામે, નં ૧૦૨/જી અલગાપુરમ મેઈન રોડ.			

Puja Deepakbhai's Australia Satsang Schedule 2012

Date	Day	Venue	Program	From	To	Venue	Contact
17-Jul	Tue	SYDNEY	Aptaputra Satsang	7:00 PM	9:00 PM	Redgum Function Center, 2 Lane Street, Wentworthville, NSW - 2145	
18-Jul	Wed	SYDNEY	Satsang	7:00 PM	9:30 PM	Bowman Hall, Civic Centre, Campbell Street, Blacktown, NSW - 2148	+61421127947 + 61 402179706
19-Jul	Thur	SYDNEY	Gnanvidhi	6:00 PM	9:00 PM		+61 468611299
20-Jul	Fri	SYDNEY	Mahatma Shibir	9:30 AM	6:00 PM	Blue Lagoon Beach Resort, 10 Bateau Bay Road, Bateau Bay, NSW 2261	+61 438489185
21-Jul	Sat	SYDNEY	Mahatma Shibir	9:30 AM	6:00 PM		
22-Jul	Sun	SYDNEY	Mahatma Shibir	9:30 AM	6:00 PM		
23-Jul	Mon	MELBOURNE	Aptaputra Satsang	7:00 PM	9:00 PM	Shirdi Sai Baba Temple, 32 Halley Avenue, Camberwell, Victoria - 3125	+61 433059550 +61 403886647
24-Jul	Tue	MELBOURNE	Satsang	7:00 PM	9:00 PM		
25-Jul	Wed	MELBOURNE	Gnanvidhi	6:00 PM	9:00 PM		
27-Jul	Fri	PERTH	Aptaputra Satsang	7:30 PM	9:00 PM	Jewish Community Centre, 61 Woodrow Avenue, Yokine, WA - 6060	+61 430148386 +61 425255677
28-Jul	Sat	PERTH	Gnanvidhi	4:00 PM	7:00 PM		
29-Jul	Sun	PERTH	Satsang	4:00 PM	6:30 PM		

પૂજ્ય નીરુમાને નિહાળો ટીવી ચેનલ પર...

- ભારત**
- + 'દૂરદર્શન - ડીડી-ગિરનાર' પર દરરોજ સવારે ૭ થી ૭-૩૦
 - + 'દૂરદર્શન' પર દરરોજ બપોરે ૩-૩૦ થી ૪ - ગુજરાતમાં. (અન્ય રાજ્યોમાં ડીડી-ગિરનાર પર)
 - + 'અરિહંત' ચેનલ પર દરરોજ સવારે ૧૦ થી ૧૦-૩૦ તથા સાંજે ૫ થી ૫-૩૦
 - + 'સોહમ' ચેનલ પર દરરોજ બપોરે ૧-૩૦ થી ૨, સાંજે ૬-૩૦ થી ૭ (રિપીટ) (હિન્દીમાં)
 - + 'દૂરદર્શન - સપ્તગિરિ' પર સોમ થી શુક્ર સવારે ૭-૩૦ થી ૮ (તેલુગુમાં)
- USA**
- + 'TV Asia' - સોમ થી શુક્ર સવારે ૭-૩૦ થી ૮ EST
- USA-UK**
- + 'આસ્થા' પર દરરોજ સવારે ૮ થી ૮-૩૦ (ડિશ ટીવી ચેનલ યુકે-૮૪૯, યુએસએ-૬૪૮)
- Europe**
- + 'વિનસ' પર દરરોજ રાત્રે ૧૦ થી ૧૧ (સ્કાય પ્લેટફોર્મ-ચેનલ - ૮૦૫) (હિન્દીમાં)
- સમગ્ર વિશ્વમાં (ભારત અને અમેરિકા સિવાય) - 'સોની' ટીવી પર સોમથી શુક્ર સવારે ૭-૩૦ થી ૮ (હિન્દીમાં)**

પૂજ્ય દીપકભાઈને નિહાળો ટીવી ચેનલ પર...

- ભારત**
- + 'દૂરદર્શન' ડીડી-ગિરનાર પર દરરોજ રાત્રે ૯ થી ૯-૩૦ - 'જ્ઞાનપ્રકાશ'
 - + 'અરિહંત' ચેનલ પર દરરોજ સવારે ૯ થી ૯-૩૦ તથા સાંજે ૮-૩૦ થી ૯
 - + 'દૂરદર્શન' પર દર બુધ-ગુરુ-શુક્ર સવારે ૯ થી ૯-૩૦ (હિન્દીમાં) - નર્મદ દૃષ્ટિ, નર્મદ રાહ
 - + 'આસ્થા' પર દરરોજ રાત્રે ૧૦-૨૦ થી ૧૦-૫૦ (હિન્દીમાં)
 - + 'દૂરદર્શન' (સહ્યાદ્રિ) પર સુબહ ૭-૩૦ થી ૮ (સોમ-મંગલ-ગુરુ-શનિ), સુબહ ૭-૧૫ થી ૭-૩૦ (બુધ-શુક્ર)
- સમગ્ર વિશ્વમાં (ભારત સિવાય) 'SAHARA ONE' - સોમથી શુક્ર - સવારે ૯ થી ૯-૩૦ EST**
- USA-UK**
- + 'આસ્થા' પર દરરોજ રાત્રે ૯-૩૦ થી ૧૦ (ડિશ ટીવી ચેનલ યુકે-૮૪૯, યુએસએ-૬૪૮)

દાદાવાણી

આત્મજ્ઞાની પૂજ્ય દીપકભાઈના સાંનિઘ્યમાં આગામી સત્સંગ કાર્યક્રમો

અડાલજ ત્રિમંદિર

તા. ૨ ઓગષ્ટ (ગુરુ), સવારે ૮-૩૦ થી ૧૧-૩૦ - રક્ષાબંધન નિમિત્તે દર્શન-ભક્તિનો વિશેષ કાર્યક્રમ

તા. ૧૦ ઓગષ્ટ (શુક્ર), રાત્રે ૧૦ થી ૧૨ - જન્માષ્ટમી નિમિત્તે વિશેષ ભક્તિ કાર્યક્રમ

તા. ૧૧ ઓગષ્ટ (શનિ), સાંજે ૪-૩૦ થી ૭ - સત્સંગ તથા ૧૨ ઓગષ્ટ (રવિ), બપોરે ૩-૩૦ થી ૭ - જ્ઞાનવિદિ

તા. ૧૨ થી ૧૯ સપ્ટેમ્બર - પર્યુષણ પર્વમાં આપ્તવાણી-૮ તથા કલેશ વિનાનું જીવન ગ્રંથો પર સત્સંગ પારાયણ

નોંધ : પારાયણમાં ભાગ લેવા પોતાના નજીકના અથવા જિલ્લાના સત્સંગ સેન્ટરમાં અને જિલ્લામાં સેન્ટર ન હોય તેમણે અડાલજ રજિસ્ટ્રેશન વિભાગમાં (૦૭૯-૩૯૮૩૦૪૦૦) તા. ૧૯ ઓગષ્ટ ૨૦૧૨ સુધીમાં રજિસ્ટ્રેશન કરાવવું જરૂરી છે.

તા. ૨૦ સપ્ટેમ્બર - સવારે ૯ વાગ્યાથી દર્શનનો વિશેષ કાર્યક્રમ

હૈદરાબાદ

તા. ૧૭-૧૮ ઓગષ્ટ (શુક્ર-શનિ), સાંજે ૬-૩૦ થી ૯-સત્સંગ તથા ૧૯ ઓગષ્ટ (રવિ), સાંજે ૫-૩૦ થી ૯-જ્ઞાનવિદિ

સ્થળ : ભારતીય વિદ્યા ભવન, ૫/૯/૧૧૦૫, બશીર બાગ, કિંગ કોઠી રોડ. સંપર્ક : ૯૯૮૯૮૪૧૭૮૬

બેંગ્લોર

તા. ૨૧ ઓગષ્ટ (મંગળ), સાંજે ૬-૩૦ થી ૯-સત્સંગ તથા ૨૨ ઓગષ્ટ (બુધ), સાંજે ૬ થી ૯ -જ્ઞાનવિદિ

સ્થળ : શિક્ષક સદન ઓડિટોરિયમ હોલ, કાવેરી ભવનની સામે, કે.જી.રોડ. સંપર્ક : ૯૫૯૦૯૭૯૦૯૯

ઔરંગાબાદ

તા. ૬ ઓક્ટોબર (શનિ) - સત્સંગ તથા ૭ ઓક્ટોબર (રવિ) - જ્ઞાનવિદિ

સમય - સ્થળની જાહેરાત બાકી.

સંપર્ક : ૮૩૦૮૦૦૮૮૯૭

જયપુર

તા. ૯ ઓક્ટોબર (મંગળ), સાંજે ૬ થી ૮-૩૦ સત્સંગ તથા ૧૦ ઓક્ટોબર (બુધ), સાંજે ૫ થી ૮-૩૦-જ્ઞાનવિદિ

સ્થળ : ઉત્સવ હોલ, પી-૧૦, સેક્ટર-૨, વિદ્યાધરનગર, જયપુર.

સંપર્ક : ૯૪૬૧૯૦૫૪૬૫

દિલ્હી

તા. ૧૨-૧૩ ઓક્ટો. (શુક્ર-શનિ), સાંજે ૬ થી ૮-૩૦ -સત્સંગ તથા ૧૪ ઓક્ટો. (રવિ), સાંજે ૪-૩૦ થી ૮-જ્ઞાનવિદિ

સ્થળ : લોટેલ હાઈસ્કૂલ, શિવા માર્કેટ પાસે, પીતમપુરા.

સંપર્ક : ૯૮૧૧૪૮૮૨૬૩

આફ્રિકા-દુબઈ : તા. ૨૩ ઓક્ટોબર થી ૧૧ નવેમ્બર, ૨૦૧૨

દાદાવાણી મેગેઝીનના વાર્ષિક સભ્યો માટે સૂચના

આપનું વાર્ષિક લવાજમ પૂરું થાય છે તે શી રીતે જાણશો ? જો આપની આ મહિનાની આવેલ દાદાવાણીના કવરના લેબલ પર ગ્રાહક નં.ની બાજુમાં # હોય તો જાણવું કે આ આપની છેલ્લી દાદાવાણી છે. દા.ત. DGIA41250 # અને જો આ મહિનાના કવરના લેબલ પર ગ્રાહક નં.ની બાજુમાં # # હોય તો જાણવું કે આ પછીના મહિનાની દાદાવાણી છેલ્લી દાદાવાણી રહેશે. દા.ત. DGIA41250 #. દાદાવાણી રિન્યુઅલની વિગત (લવાજમ અને સંપર્કસૂત્ર) પેજ નં. ૧ પર આપેલ છે.

મુખ્ય સેન્ટરોના સંપર્ક : અડાલજ ત્રિમંદિર : (૦૭૯) ૩૯૮૩૦૧૦૦, અમદાવાદ : (૦૭૯) ૨૭૫૪૦૪૦૮; મુંબઈ : ૯૩૨૩૫૨૮૯૦૧;

રાજકોટ ત્રિમંદિર : ૯૨૭૪૧૧૧૩૯૩; ભૂજ ત્રિમંદિર : (૦૨૮૩૨) ૨૯૦૧૨૩; ગોધરા ત્રિમંદિર : (૦૨૬૭૨) ૨૬૨૩૦૦;

વડોદરા (દાદા મંદિર) : ૦૨૬૫-૨૪૧૪૧૪૨; U.S.A.: +1 877-505-DADA (3232); U.K.: +44 7956 476253

જુલાઈ ૨૦૧૨
વર્ષ-૧૭, અંક-૧૧
સર્ગ અંક - ૨૦૩

દાદાવાણી

Reg. no. of Newspaper 67543/95
Reg. no. GAMC - 1143/2012-2014
valid up to 31-12-2014
LPWP Licence No. CPMG/GJ/23/2012
Posted at AHD. P.S.O. Sorting Office Set-1
on 1st of each month.

તપથી પ્રગટે આત્મઐશ્વર્ય

તપની વાત જ આજે નીકળીને, તે આ તપ પકડી લો એકવાર. તપનો પુરુષાર્થ માંડો. મહાવીર ભગવાને આ તપ કહ્યું છે. મેં કહ્યું તેને ત્યારે લોકો સમજે છે કે બહારના તપ કર્યા વગર મોક્ષે શી રીતે જવાય ? આવું અંતર તપ કરાવનારું કોણ હોય તે ? આ તો તપની વાતો તો બહુ કાઢીએ નહીં. કો'ક ફેરો કહીએ ત્યારે. માણસનું ગર્વું નહીં ! આ તો શાક બગડી ગયું હોય તો આખો દા'ડો કચકચ કર્યા કરે. સમભાવે નિકાલ એટલે શું ? તપ કરવું. સામું કેટલું બધું મોટું ઐશ્વર્ય પ્રગટ થાય છે ! જેટલું આ બાજુ જવા દો છો, એટલું જ મોટું સામ્રાજ્ય મળે છે. આ તો જેને જ્ઞાન છે તેને જ કહેવાય અને તે જ તપ કરી શકે, બીજો કોઈ કરે નહીંને !

- દાદાશ્રી

માલિક-મહાવિદેહ ફાઉન્ડેશન વતી પ્રકાશક અને મુદ્રક શ્રી ડિમ્પલ મહેતાએ અંબા ઓફસેટ, બેંગલોર, પાર્શ્વનાથ ચેમ્બર્સ, ઉસ્માનપુરા, અમદાવાદ - ૧૪ જાતે છપાવી પ્રકાશિત કર્યું.